

2. PŘÍLEPSKÝ 2021 zpravodaj

ČTVRTLETNÍK

Přílepy ožívají!

Strom čtenářů se „zazelenal“

Foto Jana Kouřimská

Na úvod

Drazí čtenáři,

přiznávám se, že při psaní tohoto úvodníku a přípravě tohoto Zpravodaje mám až sobeckou radost. Po dlouhé době Vám totiž přinášíme nejen Zprávy z obce, přehled o činnosti naší školky a školy nebo Meteorologické okénko, ale také rubriky KULTURA a SPOLEČENSKÝ ŽIVOT v obci. Vycházely sice v každém čísle, ale většinou byly omezeny na několik drobných zpráv, často o zrušených akcích. Teď jsou sice skromnější než například před rokem, ale je krásné Vám po delší odmlce přinášet i informace o chystaných akcích, o výletech našich seniorů, prostě o věcech, na které jsme byli zvyklí před pandemií. A na rozdíl od skeptiků se odmítám zabývat myšlenkou, co bude na podzim. Teď je čas zase trochu žít.

Věřím a doufám, že se s Vámi se všemi brzy uvidím na Přílepském čtyřlístku, v kině, knihovně nebo na bleším trhu na statku. Že se teď budeme venku potkávat tak často, jak jen to půjde. No zkrátka že Velké Přílepy opět ožijí! A všem samozřejmě přeji krásné prožití nadcházejícího léta v co největším klidu a pohodě.

Tomáš Hejna
Redaktor

Obsah

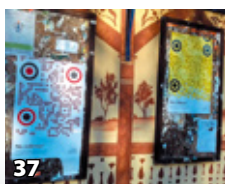
11

21

31

37

Slovo starostky	2
Zprávy z obce	4
Téma měsíce - Přílepské strašení	15
Školství	21
Historie	28
Kultura	33
Společenský život	44
Sport	55
Venku	56
Pro děti	60

Vážení občané a čtenáři našeho čtvrtletníku,

nikdy bych neřekla, že se budu cítit tak šťastně a uvolněně jako minulý týden na zahrádce restaurace uprostřed města, bez roušky, u kávy a s výhledem na proudící dav a znovuotevřené obchody. Nikdy se zřejmě děti netěšily do školy tolik jako po skončení dlouhé distanční výuky, na kamarády, na učitele, na popovídání i drobné rošťárničky, které k jejich věku patří. Oddechli si učitelé, oddechli si rodiče. Ráno před osmou to v centru naší obce konečně vypadá tak jako před pandemií, proudící děti mačkající tlačítka u přechodů, parkující rodiče vysazující své ratolesti z auta, s posledními radami, pusou a zamáváním. To vše nám ještě nedávno připadalo tak obyčejné. Teď si možná více vážíme těch „drobností“ a „obyčejností“ všedního dne. Člověk je tvor společenský, chyběly nám návštěvy, sport, kultura a v neposlední řadě i to posezení u skleničky s přáteli. I my na obci jsme pookřáli. Po dlouhé době jsme děti pozvali do divadélka, vybíráme filmy na promítání, plánujeme letní kino a o víkendu 12. června a 13. června bychom chtěli společně s vámi v centru obce oslavit, dovoluji si ten výraz, „návrat normalnosti“.

V sobotu 12. června se setkáme s občany, jejichž obce nesou v názvu slovo Přílepy. Jsme v republice celkem čtyři, a proto ten název „Přílepský čtyřlístek“. Nebude chybět hudba, pohádka pro děti, expozice o jednotlivých obcích i přátelské meziobecní sportovní klání. Neděle bude zcela sportovní. Na fotbalovém hřišti budou v mnoha disciplínách sportovat děti tak, jak to umí jen ony. Opravdově, nadšeně, do vyčerpání fyzických i duševních sil.

Život jsme po delší odluce vdechli galerii výstavou nadmíru optimistickou. Duši hladící obrázky Zuzany Honsové mají úspěch zejména u školních dětí, ale vždyť my všichni jsme stále tak trochu dětmi. „Kulturní abstrák“ je natolik silný, že obec připravuje venkovní koncert i na červenec. Pokud nebudete na dovolené, přijďte, posedte či poležte na trávě a užijte si správnou dávku jazzu. Přeji nám všem, aby to znovunadechnutí vydrželo, aby se i počasí umoudřilo a svatý Petr konečně vzal na vědomí, že je už červen a dětem začínají za pár týdnů prázdniny. Užijte si léto ve zdraví, dělejte vše, co vám bylo v posledních měsících odepřeno. Hezké a spokojené léto si letos opravdu zasloužíte.

Věra Čermáková
Starostka obce

OBECNÍ ÚŘAD

Pražská 162,
252 64 Velké Přílepy
Tel.: 220 930 535
www.velke-prilepy.cz

Úřední hodiny
Pondělí a středa
8:00 – 11:00, 12:00 – 18:00

STAVEBNÍ ÚŘAD

Podatelna a sekretariát:
Tel.: 220 930 855
e-mail: su.sekretariat@velke-prilepy.cz

MATRIKA

Tel.: 220 930 770
e-mail: matrika@velke-prilepy.cz

Občanské průkazy a cestovní pasy
MeÚ Černošice, pracoviště Praha
Podskalská 19, Praha 2
www.mvcr.cz

OBECNÍ POLICIE

Pražská č. p. 45, 252 64 Velké Přílepy
Tel./Fax: 220 930 595
e-mail: obecnipolicie@seznam.cz
www.obecnipolicie.info

MATEŘSKÁ ŠKOLA JABLÍČKO

Na Parcelách 250, 252 64 Velké Přílepy
Tel.: 220 930 546
e-mail: msjablicko@velke-prilepy.cz
www.msjablickovelkeprilepy.cz

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

Pražská 740, 252 64 Velké Přílepy
Tel.: 220 930 550
www.zsvelkeprilepy.cz

KNIHOVNA

Roztocká 129, 252 64 Velké Přílepy
Tel.: 220 930 768
e-mail: mlkvelkeprilepy@seznam.cz
www.velkeprilepy.webk.cz

Otevírací doba
Pondělí 15:00 – 19:00
Úterý 9:00 – 13:00
Středa 14:00 – 18:00

POŠTA

Svrkyňská 63, 252 64 Velké Přílepy
Tel.: 954 225 264
www.ceskaposta.cz

Otevírací doba
Pondělí a středa
10:00 - 12:00, 13:00 - 18:00
Úterý, čtvrtek a pátek
8:00 - 12:00, 13:00 - 16:00

Inzerce ve zpravodaji

*Celá strana
obálky*
1500 Kč

*Celá
strana*
1250 Kč

½ strany
850 Kč

¼ strany
550 Kč

Dále Vám nabízíme možnost stát se sponzorem Zpravodaje. Získáte umístění loga na titulní straně a dle dohody možnost inzerce nebo PR článku.

Co se děje v parku u autobusové točky,

ptají se kolemjdoucí. Podél nového chodníku je vybagrovaný půlkruh s betonovou deskou uprostřed a přivedenými kabely. Nejedná se o přípravu na vztyčení sochy významné osobnosti, ale o přípravu základny pro umístění meteorologického sloupu, jehož součástí bude mimo meteorologických přístrojů také elektronická úřední deska. Tedy dalo by se říci takové „[dva v jednom](#)“. Socha se tedy vztyčovat nebude, ale pocta bude po zásluze vyslovena, a to pojmenováním parčíku na [Park Jaroslava Řepky](#). Požádali o to na sklonku loňského roku někteří naši občané a také [Myslivecké sdružení Svrkyň-Velké Přílepy](#). Zastupitelé souhlasili a do parku už jen zbývá umístit informační ceduli.

Pojmenování parku si však žádá slavnostní okamžik a toho okamžiku se dočkáme po dokončení prostoru kolem meteorologického sloupu. Přesné datum si ještě netroufnu odhadnout, ale na slavnost vás určitě včas pozveme. V půlkruhu kolem meteostanice budou umístěny lavičky a jedna s názvem Lavička čtenářů bude mít své místo v blízkosti už zdárně rostoucího Stromu čtenářů.

Věra Čermáková

Ulice Pražská

V průběhu května a června letošního roku byl omezen provoz na ulici Pražská v úseku při ústí ulice Pod Lesem. „*Jedná se o první etapu stavby: Posílení vodovodu v úseku od křížení ul. Svahová x Nová do křížení Pod Lesem x Pod Hajnicí. Tato etapa by měla být dokončena do 10. 6. 2021 a celá*

stavba by měla skončit v říjnu 2021,“ uvedla pro Přílepský zpravodaj Ing. Eva Aulická z obecního úřadu. O chystaných stavebních úpravách v ulici Pod Lesem a jejich rozsahu jsme informovali již v minulém čísle Zpravodaje.

V ulici Dvořákova vznikl nový úsek chodníku

Byla tak dokončena část původního plánu, který v místě počítal jak s chodníkem, tak i s parkovacími místy. Tato část ulice však nebyla dostavěna a v tomto místě vznikla prodleva. Úsek s „*živičným povrchem*“ tak zdejší obyvatelé za posledních dvacet let, kdy tyto plochy nebyly ze strany správce konkurzní podstaty a následného vlastníka udržovány, vnímali jako součást vlastních zahrad, a tak zde vznikly nevhodně umístěné plochy zeleně, které bránily pohybu chodců mimo silnici a způsobovaly

často nepřehledné a nebezpečné situace. Obyvatelé nejbližších domů, kteří zeleň léta ošetřovali, se nejdříve stavěli proti nahrazení zelených pásů chodníkem, po bližším seznámení však situaci pocho-pili. Obec počítá v budoucnu také s dokončením chodníku podle původních plánů, takže dojde k nahrazení současného červeného půl metru širokého „*chodníčku*“ plnohodnotným chodníkem s několika parkovacími místy.

Zprovoznění silnice do Úholiček

Za poslední léta jsme si zvykli, že silnice mezi naší obcí a Úholičkami sloužila, díky uzavřenému propadlému úseku, jako odpočinková a sportovní zóna. V jarních měsících se na poničený úsek vrhli dělníci, kteří by do listopadu letošního roku měli poničenou komunikaci opravit a zprovoznit. S tím se stala i aktuální otázka vrátit,

či nevrátit autobusovou [linku č. 350 do své původní trasy](#). Mnoho občanů si zvyklo na „*dočasnou*“ zastávku na Roztocké, která vznikla v souvislosti s nucenou objízdou trasou. Obec Úholičky již avizovala, že bude požadovat co nejrychlejší navrácení linky 350 do původní trasy. Předběžně jsme se však domluvili, že k navrácení do

Uzávěra silnice do Úholiček a stavba nové podpěrné zdi (foto Tomáš Hejna)

původní trasy dojde až [s jarní změnou jízdních řádů v roce 2022](#).

Obec stále počítá s realizací veřejného osvětlení a chodníku v ul. Podmoráňská (v současné době je vypsáno výběrové řízení na realizaci), a to až k rybníku, kde je tento chodník ukončen plánovanou autobusovou zastávkou. [Zachování provozu zastávky v ul. Roztocká](#) je nyní předmětem vyjednávání s okolními obcemi a ROPID. [Nejpravděpodobnější variantou se ukazuje varianta navrácení linky na původní trasu, zřízení zastávky U Rybníka a dále vést trasu k zastávce na Roztocké ulici.](#) Tato varianta je kratší oproti stávající trase asi o cca 500 m, nepřinese tedy žádné problémy v souvislosti s jízdními řády a návaznostmi s ostatními spoji.

V této variantě bude nutné výjezd z Okružní ulice upravit tak, aby bylo možné vůz i s cestujícími otočit a autobus mohl pokračovat zpět do centra obce. S touto úpravou bude možné nově zaváděnou [linku č. 409 prodloužit z centra obce k zastávce v ul. Roztocká](#), a tím tento nový spoj více přiblížit i občanům v této lokalitě.

Zprovozněním komunikace však přijdou chodci o pohodlné spojení mezi V. Přílepy a Úholičkami. Nemusíme však smutnit. K procházce můžeme již nyní využívat nově budovanou cestu podél Podmoráňského potoka. [Tato cesta spojuje hřiště v ulici Dany Medřické s ulicí Nad Parkem v obci Úholičky.](#) Už jste se tam byli projít?

Tomáš Hošek

Redakce doplňuje

Dle vyjádření obecního úřadu v Úho-
ličkách momentálně probíhají jednání
s majiteli posledních pozemků, přes které
má budoucí cesta vést. Současná ho-

tová část je zatím pouze částí plánované
trasy, nicméně je již průchozí. O prav-
děpodobném termínu dokončení Vás
budeme informovat v příštích číslech.

Již upravený úsek cesty podél potoka (Foto René Tydlitát)

Od 1. září autobusem do Suchdola

Dlouho připravované autobusové spo-
jení s nejbližší pražskou městskou částí se
stává realitou. Několikaleté vyjednávání
o ideálním trasování tohoto spojení, a
hlavně zajištění spolufinancování této
linky, se blíží ke konci. **První zářijový den**

**po šesté hodině vyjede první autobusový
spoj označený jako 409 na svou trasu:**

Velké Přílepy, Roztocká – Velké Přílepy
– (Velké Přílepy, U Kapličky) – Licho-
ceves – Statenice, Račanská – Statenice,
U Kovárny – Statenice, Černý Vůl, Hospoda

100409	PRAŽSKÁ INTEGROVANÁ DOPRAVA (PID)	Praha, Suchdolské náměstí - Velké Přílepy, Roztocká
409	 	Provoz od 1.9.2021

– Horoměřice, Lidl – Praha, Výhledy – Praha, Výhledské náměstí – Praha, Zemědělská univerzita – Praha, Kamýcká – Praha, Budovec, Praha-Suchdolské náměstí – a zpět přes zastávky Praha, Zemědělská univerzita - Praha, Výhledské náměstí.

Aby mohl být tento spoj realizován, museli jsme splnit podmínku městské části, aby dané spoje nezajížděly na obřiště v Suchdole, a ani vozy nebyly odstavovány na území městské části Praha-Suchdol. Z tohoto důvodu byla zvolena varianta polookružního spojení. Toto řešení spočívá v tom, že vůz po příjezdu do cílové zastávky „**Praha-Suchdolské náměstí**“ plynule pokračuje v jízdě směr Velké Přílepy, aniž by cestující museli vystoupit.

Tuto trasu dopravní prostředek zdolá v **pracovních dnech celkem 7x**. Ranní spoje budou navazovat na zahájení výuky na Zemědělské univerzitě a ZŠ v Suchdole. Odpolední spoje pak naopak budou časově přizpůsobeny, aby navazovaly na konec vyučovacích hodin. Občané Velkých Přílep tak získají nejen přímé spojení do Suchdola, kam se pohodlně dostanou za 20 minut, ale navíc se zde nabízí přímé napojení na páteřní linky 107 a 147, které zajistí další spojení s Dejvicemi. **Přesný jízdní řád bude znám nejdříve v červenci**. Nyní však pracujeme s časy odjezdu z Přílep 6:10, 7:20, 9:55, 13:40, 15:25, 17:00 a 18:50.

Zatím není známo jméno dopravce, ale

je jisté, že tento spoj bude obsluhován menším typem autobusu o celkové kapacitě cca 30 cestujících. **Financování tohoto spojení na území Prahy zajišťuje hlavní město a mimo toto území se náklady rovným dílem dělí mezi obce Velké Přílepy a Statenice**. Cena za danou linku je s ohledem na financování ostatních autobusových linek, které projíždějí obcí, poměrně vysoká. **Obec Velké Přílepy bude hradit náklady ve výši 60 000 Kč/měsíc**. **Financování této linky je zajištěno na období celého školního roku 2021/2022**.

Obec v souvislosti se zavedením linky 409 uvažuje o zřízení **nové zastávky na znamení v ulici Kladenská – „U Kapličky“**. Dále bude muset být mírně upraven vjezd na autobusovou točku v centru obce. Vzhledem k plánovanému navrácení linky 350 do původní trasy a snahy vedení obce zachovat stávající zastávku „Velké Přílepy-Roztocká“ se otevřela možnost rozšíření dopravní obslužnosti této zastávky právě novou linkou 409. Pro tyto účely, v budoucnu i pro využití linky 350, se v těchto dnech upravuje napojení ulice Okružní x Roztocká tak, aby zde bylo možné linku 409 ukončit.

Novému spojení přejeme mnoho spokojených cestujících.

Tomáš Hošek

Chystané úpravy v ulici Okružní (Foto archiv obce)

Stromy kolem silnice na Roztoky projdou revitalizací

Podle informací získaných od [Krajské správy a údržby silnic](#), která má zeleň kolem silnic na starost, bude i letos probíhat podél této silnice pravidelná údržba stromů. Část z nich je již ve špatném stavu a v budoucnu by mohla být

nebezpečná pro provoz na silnici. Proto zde dojde k rozsáhlému odbornému dendrologickému průzkumu a případnému zajištění nejméně vyhovujících kusů. Na jejich místě by se potom měly na podzim objevit nově vysázené stromy.

Koncesní řízení na provozovatele vodovodů a kanalizace obce

Rok 2020 byl ve znamení koncesního řízení na provozovatele vodovodů a kanalizace naší obce. Se stávajícím provozovatelem, společností VaK Beroun a.s., byla uzavřena smlouva na základě minulého koncesního řízení do konce roku 2020. Jelikož se jedná o velmi specifickou a odbornou záležitost, obec na jaře 2020 soutěžila administrátora daného koncesního řízení, kterým se 9. 3. 2020 stala společnost **J2V services s.r.o.**

Ihned se začalo připravovat zadání dvoukolového koncesního řízení, které podléhalo schvalovacímu řízení na **Státním fondu životního prostředí ČR**, od kterého obec čerpala dotaci na **rekonstrukci a intenzifikaci čistírny odpadních vod**. Zadání koncesního řízení bylo schváleno 18. 8. 2020. Nabídky uchazečů jsme otevírali 10. 12. 2020.

Soutěžní nabídky uchazečů byly srovnatelné. Při bližším zkoumání hodnotící komise narazila na rozdílně pochoopenou zadávací dokumentaci. Z tohoto důvodu nebylo možné rychle vyhodnotit nabídky a vyhlásit vítěze. Bylo nutné dodatečně oslovit uchazeče za účelem objasnění jejich nabídek. **Obec vždy dbá na to, aby veškerá výběrová řízení probíhala dle platné legislativy a všichni uchazeči měli rovné podmínky.** Z tohoto důvodu se hodnocení pozdrželo do doby právního rozboru zadávací dokumentace, abychom jako zadavatel nepochybili. Zastupitelstvo obce vyhlásilo vítěze na

svém zasedání 17. 3. 2021. Neúspěšný uchazeč na základě oznámení o výběru dodavatele reagoval námitkami proti tomuto rozhodnutí. Obec byla nucena jeho námitkám vyhovět, neboť je shledala jako oprávněné, a rozhodnutí o výběru dodavatele bylo zrušeno. Opět bylo svoláno jednání hodnotící komise, která se celou situací zabývala a v souladu se zákony vyzvala uchazeče k doplnění. Na základě obdržených informací komise doporučila opětovně vyhlášení vítěze koncesního řízení, což potvrdilo svým usnesením zastupitelstvo dne 10. 5. 2021. V současné době běží další lhůta k podání námitek. V ideálním případě bychom byli schopni předávat infrastrukturu novému provozovateli na konci června. **Do té doby máme prodlouženou smlouvu se stávajícím provozovatelem.** Koncese byla soutěžena na období pět let. **Ať koncesní řízení dopadne jakkoliv, nemělo by pro občany obce znamenat změnu v ceně za vodné a stočné.**

Tomáš Hošek

Rostliny z hladiny zmizí

Na základě dotazů některých občanů jsme se zajímali o zelený povlak na hladině vodní nádrže v lokalitě pod ulicí Halasova, která má v budoucnu sloužit jako veřejné koupaliště. Rostliny plovoucí v současnosti po hladině jsou běžným průvodním jevem po kompletní rekonstrukci v rozsahu, v jakém proběhla u zmíněné nádrže. Jde o přirozený vývoj v novém biotopu, který

se zde teprve utváří. Obec v příštích měsících vysadí u nádrže rostliny včetně vodních, které napomohou k přirozenému vyčištění vody. Za stejným účelem bude v nádrži vysazeno i malé množství ryb, které se rostlinným povlakem při hladině živí a udržují tak čistotu. Kvalita vody v nádrži se tak brzy zlepší a bude sloužit svému veřejnému účelu.

Nové sportovní vyžití v obci

Příznivci stolního tenisu mohou od května tohoto roku využívat několik veřejně dostupných pingpongových stolů, roz-

místěných ve Velkých Přílepech. Nově si tak můžete se svými přáteli zahrát v ulici Dany Medřické (park V Lipkách), na Skalce

V době uzávěrky instaloval pan Marek Jiří u stolu vedle fotbalového hřiště věšák a několik pálek k zapůjčení. Děkuje (Foto redakce)

v centru obce a u fotbalového hřiště v sousedství fotbalové klubovny. Stoly jsou vybaveny pevnými „sítěmi“, ke hraní

tak stačí přinést si pouze vlastní pátky a míčky.

Není-li uvedeno jinak,

Zprávy z obce připravuje redakce

Námět od čtenářky

Co by to chtělo v obci pro ty mladé, aby více chodili ven, toť otázka. Takovouto zapeklitou otázku jsem dostala dnes já a nápadů mám hned několik. Vždycky mi tady tak trošku chybělo místo, kde bych se se svými kamarády mohla scházet. Nějaké posezení přesně pro nás. Laviček je tady dost, to je jasné, ale já spíš myslím něco jako altánek. Nějaký přístřešek, pod který si budeme moct jít sednout, ať už prší, sněží nebo třeba padají trakaře. Prostě přístřešek pro každou situaci. Dříve mi pro tyto účely sloužily lavičky se stříškou u rybníka, ale tam se teď už bohužel nesmí.

A co byste řekli třeba na nějaké festivaly? Chtělo by to čas od času nějakou akci (samozřejmě až nebude covid). Protože až tohle celé skončí, bude to chtít opravdu velkou oslavu. Po těch všech měsících doma už všichni určitě chceme někam vyrazit. Těch nápadů bych mohla napsat hodně, ale já bych chtěla vědět, co byste tu uvítali vy. Vaše nápady můžete posílat na email kultura@velke-prilepy.cz nebo na zpravodaj@velke-prilepy.cz a třeba bude nějaký tak dobrý, že se jednoho dne zrealizuje.

Natálie Janáčková

Navštívili jsme nově vybavený Polyfunkční dům

Je krátce po desáté hodině a na přechodu u staré budovy školy se setkáváme s paní ředitelkou Ben Saidovou. Naše setkání ovšem není náhodné. Společně totiž směřujeme k prohlídce **Polyfunkčního**

Knihovna PD je vybavena novými počítači... a pro volnočasové aktivity je připraveno plno her. Vpředu jedna z robotických sad.

domu. Naposledy jsem ho viděl v době, kdy byl dostavěn a čekal na své slavnostní otevření. Málem se přitom nechce věřit, že to jsou již dva celé roky. A od té doby se to uvnitř skutečně hodně změnilo.

Do budovy vycházíme vchodem určeným pro žáky základní školy a přede mnou se otevírají dveře do velké místnosti, která je vybavena řadou knihoven a nově také několika moderními počítači. „*Knihovnu využíváme již od minulého školního roku. Slouží žákům prvního stupně jako takový čtenářský klub,*“ říká mi paní ředitelka, zatímco si zvědavě prohlížím zde vystavené knihy, ale také barevnou

tiskárnu s kopírkou a sedací pytle. Počítače ještě září novotou. Že sem byly instalovány teprve nedávno, dosvědčují ještě neuklizené prázdné krabice kolem. Během prohlídky mi vysvětluje, že povinná četba už neprobíhá jako kdysi, ale každý si může vybrat vlastní knihu a potom o ní říct ostatním.

„*Sem ještě přijde deset skládacích šicích strojů,*“ ukazuje mi paní ředitelka úschovný prostor v rohu místnosti, který může Polyfunkčnímu domu závidět každá hospodyně. Stroje budou sloužit pro kroužek ručních prací, jehož provoz by měl probíhat ve volných hodinách v pros-

Manuál, jak zacházet se sadou přístrojů pro výuku přírodních věd.

toru výdejny jídel. Zdejší široké stoly zajistí při práci největší možné pohodlí.

Vracíme se stejnou místností zpátky a pomalu stoupáme do patra. Hned nad schody se dostáváme **do prostoru šaten**. Ve skříňkách jsou zasunuty klíče s čísly a zelenými náramky, aby se při různých nabízených aktivitách neztratily. Jak už jsem psal při reportáži před dvěma lety, každý kout zde má své praktické využití. Procházíme chodbou a kolem nás jsou dveře do několika místností, které budou sloužit k provozu budovy. V jedné z nich se nachází prostorný nový stůl a několik židlí, které jsou nasměrovány k velké **interaktivní obrazovce**. Nejedná se o obyčejný projektor, ale

o „**dotykový displej**“ opravdu velkých rozměrů. Tato místnost má jednu stěnu vytvořenou z posuvných desek, takže ji je možné jednoduchým rychlým pohybem spojit se sousední místností v jednu větší.

„**Interaktivní tabule budou sloužit k výuce, ale také v různých kroužcích. V novém vybavení máme programy na tvorbu videí, žáci si tak můžou vyzkoušet natáčení krátkých reportáží a jejich úpravu. Také tu máme několik robotických stavebnic a sad na stavbu jednoduchých obvodů.**“

Na pultu za paní ředitelkou se nachází množství stolních a vědomostních her. To ale není zdaleka všechno. Ve vybavení je i několik nových notebooků nebo batohy s výbavou určenou ke studiu přírody. **Polyfunkční dům tak skutečně dostojí svému jménu – v jeho prostorách bude kromě zmíněných kroužků probíhat i část výuky, takže se zde žáci budou vzdělávat ve využívání interaktivních a počítačových**

Moderní interaktivní dotyková tabule.

technologií, v přírodních vědách, ve fyzice a řadě dalších předmětů, a to za pomoci moderních pomůcek.

Poslední velké místnosti dominuje skládací pingpongový stůl a další velká interaktivní obrazovka na stěně. Při jedné stěně se nachází několik lavic, uvnitř kterých jsou zasunuty barevné látkové kostky. *„Většina nábytku je vyrobena tak, aby byla co nejvíc funkční. Tyto lavice jsou snadno posouvatelné, takže si je můžou žáci a učitelé srovnat podle potřeby. A ti nejmenší můžou sedět na kostkách, které máme i v knihovně,“* doplňuje paní ředitelka. Z místnosti se tak může stát rychle třída sloužící například k výuce hudební výchovy.

„Počítáme s tím, že provoz začne letos na začátku října. Na začátku září budeme

rodiče informovat, jaké kroužky jejich dětem nabízíme a za jakých podmínek. Polyfunkční dům tak bude sloužit jak při normální výuce, tak pro volnočasové aktivity. V budoucnu by se měl otevřít i dětem z Přílep, které nechodí do naší školy.“

Návštěvu školy končíme opět pod schody v místech, kde jsme začínali. Opět musím, tak jako již dříve, konstatovat, že se jedná o skutečně pozoruhodné prostory, kde je myšleno skutečně na vše. A že název Polyfunkční bude do budoucna naplněn opravdu měrou vrchovatou. Sám pro sebe jsem si při odchodu musel nutně povzdychnout: *„O něčem takovém jsem si já mohl na škole nechat jenom zdát!“*

Tomáš Hejna

foto autor

Přílepské strašení

Znáte Černou sanitku Petra Janečka? Pokud ano, pak víte, že nejen naši předci měli velké nadání pro fabulaci a vytváření pověstí – včetně těch o nejrůznějších strašidlech. Nejrůznější pověsti z okolí Velkých Přílep zaznamenal kdysi obecní kronikář **Bohumil Kaška** (vyšly v brožurce v roce 1994). Já si nyní, s pomocí dvou velmi mladých obyvatel Velkých Přílep, dovilil zaznamenat *část současných pověstí a strašidel, která prý u nás „řádí“*. Dospělým jistě nemusím vysvětlovat, proč se tato novodobá strašidla objevují zásadně v lese na Hájnici, u vodní nádrže pod ulicí Halašova nebo na skalách v lokalitě U Křížku. Ve hře je ale i něco úplně jiného – dětská

fantazie totiž nezná hranice. A tak se spolu s **Lukášem a Davidem Puškovými, mladými „lovci duchů“**, vydejme na procházku za strašidelnými bytostmi kolem nás.

Oba jsem si vyzvedl v parčíku na Roztocké, a až později jsem si uvědomil, že jsme se tak dostali do blízkosti prvního přílepského strašidýlka – vodníka, který posazený na kmeni stromu hlídá zdejší malé jezírko. Už od pohledu je ale znát, že se jedná o strašidlo dobrosrdečné. Kdo ví, jestli opravdu žije tady, anebo sem chodí od našeho **rybníka, kde se občas „nevysvětlitelně“** objevují na hladině rozvířené kruhy.

S Lukášem a Davidem jsme se nejdřív vy-

S našimi lovci duchů u vodní nádrže.

pravili ke zmíněné nádrži pod ulicí Halasova. „*Tady se kdysi utopil jeden pán a teď tady ve vodě straší a stahuje lidi pod hladinu,*“ říkají mi kluci a ukazují na propust. Blízko nádrže, hned za potokem v remízku, se skutečně nachází malý pomníček. V nádrži ale může strašit někdo docela jiný, o kom třeba ještě nevíme. A pod vodu samozřejmě stahuje jenom děti, které se sem vypraví bez rodičů. I když je možné, že se po rekonstrukci nádrže přestěhoval jinam v očekávání, že zde brzy vznikne koupaliště a neměl by tak klid.

Naše cesta pokračuje do míst, kde stávala budova bowlingu a kde se nyní nachází jen prázdné prostranství. Moji společníci mne vedou poměrně vzrostlý-

mi kopřivami a na jednom místě se zastaví. „*Tady v tom místě jsme jednou s kamarády natáčeli video a najednou se tu objevilo tornádo. Ale ne takové to velké, ale jen u země. Byl to písek a kamínky. Určitě to byl nějaký duch,*“ shodují se oba. Je možné, že tu straší někdo z bývalých majitelů? A strašidelná prý bývala i budova sušičky, která opravdu vypadala až hrozně.

Na úvahy ale nezbývá čas. O chvíli později už jdeme směrem k Hájnici. „*My do lesa sami nesmíme, ale prej tady jezdí na koni duch kněžny, co tu s koněm spadla ze skály a zabila se,*“ vysvětluje mi Lukáš a David k tomu dodává, že Hájnice je vůbec hodně strašidelná, protože je tam hustý les a pořád to v něm vrže a šustí.

Paní kněžna je jediné strašidlo, které se mi podaří identifikovat. Je to dozajista ta, která měla před loupežníky utéct na skály u nedalekého kříže (vyhlídka U Křížku) a tam se i s koněm zřítit dolů. Zřejmě tedy bloudí i v lese na Hájnici a snad tu hlídá před moderními loupežníky.

Buď jak buď, jednu jistotu máme. Naši poslední zastávkou je skála za obecním stromem blízko ulice Krátká. Svědectví o místních podivných úkazech mi dala sama paní starostka Věra Čermáková: „*Moji psi se občas postaví bojovně proti oknu a začnou nahlas štěkat. To dělají psi jen ve chvíli, kdy jde někdo kolem nebo se někdo blíží k plotu. Jenomže často když se podívám směrem, kam štěkají, tak tam*

vůbec nikdo není. Určitě štěkají na nějaké duchy nebo strašidla a já si myslím, že ti přilepští duchové bydlí právě za obecním stromem, protože tam je taková malá jeskyňka, kam se chodí schovávat před lidmi.“

Jedno je tedy jisté – ve Velkých Přílepech skutečně straší! Proto nezapomeňte na případná strašidla a duchy upozornit své děti, aby se jim včas vyhnuly a neměly s nimi problémy. Vždyť takové malé postrašení nebývá u dětí na škodu.

Tomáš Hejna

Víte i vy o nějakých strašidlech v naší obci nebo o neobvyklé aktivitě duchů? Napište nám a pomozte nám zmapovat strašidelná místa naší obce.

Bydlí zde přílepská strašidla?

Policejní okénko

Vážení spoluobčané, nejprve bych touto cestou chtěl poděkovat všem zúčastněným složkám, které se významně podílely na potlačení covidové situace. Díky bych chtěl vyjádřit zejména lidem, kteří toto vykonávali jako dobrovolníci na úkor svého soukromého života a vlastních prostředků.

Věřím, že tato situace již je za námi a nyní už budemožné vracet se postupně do nového života. Blíží se letní období, kdy obecní policie eviduje nárůst událostí spojených s nepozorností, zejména u dětí, dále pak dochází k častému nezajištění majetku (vrata pozemku, garáže, odstavená kola, otevřená okénka vozidel atd.). Tímto se naplňuje věta: „Příležitost dělá zloděje!“ Vzhledem k opatřením, která každoročně OP Velké Přílepy v těchto měsících přijímá, musím konstatovat, že se nám velmi daří tuto trestnou činnost eliminovat. Nicméně není možné být všude.

Z činnosti OP bych zmínil úzkou spolupráci s policií ČR, dále bych zmínil, že došlo k doplnění a rozšíření zdravotnického materiálu, a tím i k účinnější možnosti prvotního ošetření před příjezdem záchranné služby. Dále pak k postupnému rozšíření kamerových bodů, které významně přispívají k odhalování trestné činnosti a k řešení přestupkového jednání.

Chtěl bych rovněž vyzdvihnout aktivní spolupráci s mysliveckou stráží ČR, která eviduje několik případů porušování zákona.

Závěrem bych chtěl zdůraznit, že obecní policie nezajišťuje nepřetržitou službu a pracovní činnost upravuje dle nutnosti vyplývající ze situace. Kontakt na hlídku ve službě 602 862 177. Případně linka 158.

Vrch. kom. Martin Ventura

Vedoucí strážník OP Velké Přílepy

Nebudme lhostejní

Srnčí zvěř je nejmenší parohatou zvěří, která žije v našem nejbližším okolí. Otázkou však je, jak dlouho naše vzájemné soužití vydrží. Na veškerou volně žijící zvěř, srnčí nevyjímaje, je vyvíjen obrovský tlak. Díky zvýšené výstavbě se snižuje její životní prostor, zvýšený ruch ve volné přírodě není pouze víkendovou záležitostí

a nutí zvěř k neustálému pohybu. Nevím, jestli si všichni uvědomují, že srnčí je zvěř přezývavou, která ke svému životu nutně potřebuje klid. Srnčí má během dne kolem deseti pastevních cyklů, přijatou potravu potřebuje následně v klidu přezvykat a dostat tak do svého organismu potřebné a nepostradatelné živiny. V případě neustálého rušení je paradoxem, že srnčí zvěř i s plným trávníkem (žaludkem) může hladovět. Můžeme se snažit, jak chceme, ale pokud nezajistíme srnčí, respektive veškeré volně žijící zvěři klid, tak se během velmi krátkého času budeme loučit, a to navždy!

Možná bude pro někoho překvapením, že čerstvě narozené srnče má asi dvaceti procentní šanci na přežití prvního roku svého života. Prvním nebezpečím je průběh sklizně píce na zemědělských pozemcích, další nástrahu představuje provoz na místních komunikacích, velmi málo známou a nediskutovanou záležitostí jsou následky stresových situací (spontánní ohňostroje, petardy a třeba i koncerty na Okoři), kdy se vyděšená zvěř doslova umlácí v oplocení místní zástavby. V současné době je však největší pohromou pro veškerou zvěř volně pobíhající pes!

Zákon o myslivosti zakazuje volné pobíhání psů ve volné přírodě, ale zkuste to vysvětlit jejich majitelům. Není vůbec důležité, o jaké plemeno psa jde, jestli se jedná o psa velkého nebo malého. Mimo vliv svého pána, když narazí na zvěř, jsou z nich šelmy. Srnčí zvěř je rychlá pouze na krátkou vzdálenost, nevydrží štvání a během krátké doby zcepení. Uštvat srnčí dokáže i jezevčík! Následný scénář má dvojí

průběh, v prvním případě je srnčí strženo na místě a zhasíná, ve druhém případě se potrhane s otevřenými zraněními a krvácející potácí a čeká na svůj konec. Za poslední tři roky, jenom v honitbě Svrkyň, bylo volně pobíhajícími psy strženo osmnáct kusů srnčí zvěře, během letošního května se toto číslo zvětšilo o čtyři další kusy. Nepřeji nikomu, aby musel likvidovat následně tyto pozůstatky, je to pouze pro otrlé povahy.

Ne všichni majitelé psů jsou stejní, s některými se lze ve vši slušnosti domluvit, někteří nekomunikují vůbec, někteří komunikují až příliš, a to ve většině případů se slovníkem vhodným pro televizní vysílání po 22. hodině večerní. Bohužel v této kategorii vedou představitelky něžného pohlaví. Je až neuvěřitelné, jakou slovní zásobu na vás vychrlí majitelka posledního modelu terénního mercedesu, která ze zavazadlového prostoru svého vozidla vypustí své dva miláčky, kteří okamžitě zmizí kdesi v dálí!

Nejsem přítelem přepočítávání všeho možného na peníze, ale nyní udělám malou výjimku. Dle platného sazebníku minimálních hodnot upytlačené zvěře se v případě srnčí zvěře nejedná o žádný pakatel a to: srnec 15.900 Kč, srna 14.000

Kč, srnč 13.900 Kč. V případě srnce je možno ještě započítat bodovou hodnotu trofeje (parůžků). Nyní to vše vynásobíme osmnácti a připočítáme čtyři za letošní květen. Neveselé počty. A to je pouze za honitbu Svrkyně!

Jsem rád, že ve snaze chránit volně žijící zvěř jsme nezůstali sami. Ve spolupráci s Obecním úřadem ve Velkých Přílepech jsme vybudovali pachový ohradník proti zvěři na frekventovaném silničním úseku mezi obcemi Lichoceves-Velké Přílepy,

Obecní úřady ve Svrkyni a Okoři zajistily výstražné tabulky zakazující volné pobíhání psů, při ochraně zvěře spolupracujeme s Obecní policií Velké Přílepy.

Asi by nikoho nenapadlo poškozovat chrám sv. Víta na Hradčanech, ale jak katedrála, tak i volně žijící zvěř jsou kulturním dědictvím této společnosti a nás všech.

Petr Kadlec,
mysl. hospodář honitby Svrkyně

Foto archiv autora

Základní škola a mateřská škola Hnízdo v Úněticích, p.o.
www.skolaunetice.cz, telefon: 605 448 500

Rozšiřuje svou činnost o **základní uměleckou školu a lesní třídu mateřské školy** od září 2021.

Zápis bude probíhat v červnu 2021.

Zároveň nabízíme **4 volná místa pro žáky ve 2. - 5. ročníku základní školy.**

Malý kolektiv do 20 žáků ve třídě.

Příjemné rodinné prostředí. Přijďte mezi nás!

Brány MŠ se znovu otevřely

V Mateřské škole Jablíčko nebylo tentokrát živo jako obvykle. Na základě vládního nařízení č. 200 se MŠ uzavřela od 1. března 2021. Abychom byli s dětmi i nadále v kontaktu, hledali jsme různé způsoby, jak jim co nejefektivněji poskytovat distanční vzdělání. To se povedlo a my jsme rádi, že naprostá většina dětí se zúčastnila online výuky, kdy jsme se s dětmi scházeli jednou týdně a mohli se tak vidět alespoň přes obrazovky počítačů. Každý týden jsme také dětem posílali materiály k distanční výuce, které obsahovaly různé námětové úkoly, činnosti rozvíjející poznávací smysly, pohybová cvičení a aktivity, které si mohly vyzkoušet v přírodě či doma s rodiči. Pro děti poslední rok před zahájením školní docházky byla distanční výuka povinná, na menší děti navštěvující MŠ jsme však nezapomněli a pracovní

Dostavily se čarodějnice velké...

listy a zábavné aktivity byly posílány i jim. Odměnou nám byla zpětná vazba od dětí a rodičů, fotografie výrobků, které děti vyrobily, a aktivit, kterých se zúčastnily. Nezapomněly ani paní učitelky, které mimo jiné pracovaly na distanční výuce a také se po dobu uzavření mateřské školy samy vzdělávaly a absolvovaly různé webináře v oblasti předškolní pedagogiky. V době uzavření MŠ také proběhly Velikonoce, paní učitelky dětem donesly (dovezly) velikonoční balíčky s překvapením a byla vyhlášena soutěž „Malované vajíčko“. Přišlo nám mnoho krásných fotografií s ozdobenými vajíčky a velikonoční výzdobou. Zasláné fotografie vajíček na mnoho způsobů jsme poté umístili na plot

mateřské školy, aby se všichni mohli podívat na výrobky svých kamarádů. Všechny děti, které se soutěže zúčastnily, dostaly diplom a sladké překvapení.

Znovu se dětem brány MŠ otevřely v pondělí 12. dubna. Na základě rozhodnutí vlády však mohly docházet zatím jen děti, které v září nastupují do základní školy, a děti, jejichž rodiče pracují ve vybraných profesích, a to ještě za ztížených podmínek, jak pro děti a rodiče, tak pro paní učitelky. Děti se musely dvakrát týdně testovat, což jistě nebylo příjemné, ale byly velmi statečné a šikovné a zvládly to na jedničku.

Na konci dubna jsme si na školní zahradě udělali s dětmi čarodějnické oslavy. V kostýmech čarodějů a čarodějnic přišly nejen děti, ale i některé paní učitelky. Pro děti byly připravené různé hry – let na koštěti, hod na pavouka, pavoučí síť, pavoučí labyrint aj. Nakonec jsme společně upálili čarodějnice a kobědu jsme si pochutnali na čarodějnickém špekáčku. Všichni jsme si den moc užili.

12. května se pak mateřská škola otevřela pro všechny děti a život v ní se tak opět roztočil na plné obrátky, na což jsme se těšili. Vše se vrátilo do starých kolejí a HURÁ, do mateřské školy se mohlo bez testování.

Od 2. května do 16. května se konal zápis dětí do MŠ pro školní rok 2021/2022. Zahájení docházky do mateřské školy je mimořádnou událostí v životě dítěte a jeho rodiny. Dítě vstupuje do nové etapy, a právě zápis bývá jeho prvním setkáním s mateřskou školou. Bohužel epidemická situace nebyla dosti příznivá k tomu, aby zápis proběhl běžnou formou,

... alespoň malá čarodějka k upálení

nýbrž jako minulý rok, tedy distančně a bez dětí.

Tento školní rok nebyl jednoduchý. Epidemie poznamenala životy nás všech, některé děti do MŠ z preventivních důvodů nechodily. Nyní po znovuotevření mateřské školy se snažíme vrátit život do starých kolejí. Čekáme na teplé a slunečné dny, abychom mohli více času trávit venku. Máme naplánovaných mnoho aktivit. 31. května nás navštívily záchranné složky jako každý rok. Červen bude nabitý pestrým programem. 1. června oslavíme společně Den dětí a čeká nás představení

Michala Nesvadby, na 3. června je naplánován celodenní **výlet do Zeměráje**, možná přibude i polodenní výlet. Na konci června proběhne tradiční rozloučení s předškoláky na školní zahradě. Tímto aktem se všichni naši předškoláci oficiálně rozloučí s mateřskou školou a budou kráčet dále vstříc novým dobrodružstvím na základní škole. Vše bude záležet na vládních nařízeních a na vývoji epidemické situace. My všichni doufáme, že dostaneme možnost, aby proběhly aktivity, které jsme naplánovali a děti si to užijí. Jsme optimisté – bude dobře.

Přejeme všem krásné slunečné dny, kterých je zatím opravdu poskrovnu, užijte si v klidu příjemné a pohodové léto.

Kolektiv MŠ

Foto archiv MŠ

... a spousta malých

Vzhůru – a leť

Vzhledem k termínu uzávěrky Zpravodaje nemohla MŠ napsat o průběhu akcí ze začátku června. Informace o Dni dětí, návštěvě Michala Nesvadby a výletu do Zeměráje tak přineseme v příštím čísle. Za vzniklou mezeru se omlouváme.

Tomáš Hejna, redaktor

Co nového ve škole

Vážení čtenáři, s radostí Vám sdělujeme, že naše **nová školní zahrada je nádherně zelená a krásně kvete**. Využíváme ji k vyučování všech předmětů, na velké přestávky i odpoledne pro družinu. Přibýly dřevěné špalky na sezení a dřevěné kousky stavebnice na kutišti v zadní části zahrady. Na pěstebních záhonech pracují malé i velké děti – sází zeleninu a starají se o rostlinky. Hodně prší a pan školník neustále seče trávu.

Jsm rádi, že se konečně vrátili všechny děti do školy a můžeme společně objevovat svět a smát se. Radost ve tváři je vidět i pod rouškami. Věřím, že se brzy dočkáme a bude se nám opět dobře volně dýchat.

Abychom malým dětem návrat do školy zpříjemnili, zapojili jsme se do projektu **Den šílených účesů**. Ve středu 19. 5. 2021 většina žáků I. stupně přišla do školy s opravdu kreativními výtvary

na svých hlavách. Bylo vidět, že museli vstávat opravdu brzy ráno, aby nezvyklé účesy stihli se svými rodiči připravit. Navíc nás **navštívil tým reportérů ze CNN Prima News a natočil dvě reportáže**. Jedna byla odvysílána ve **Zprávách v 10 hodin**, druhá ve **Zprávách z regionů v 16 hodin** tentýž den.

Po sedmi měsících se do školy vrátili i všichni žáci II. stupně. Jsme opravdu rádi, že jsou konečně všechny děti ve škole. Návrat ke každodennímu rannímu vstávání a pobyt ve škole až do odpoledních hodin není pro děti jednoduchý. Snažili jsme se jim situaci co nejvíce ulehčit. **Probíhaly často třídnické hodiny na opětovné tmelení kolektivu, dva týdny po návratu jsme děti neznámkovali – chtěli jsme, aby se ve škole cítily dobře a v klidu si zvykly na nový režim dne.**

V hodinách fyziky v 7. ročníku si žáci užili experimenty na téma podtlak, Archimédův

zákon, povrchové napětí vody, hustota, kapilární jevy, příprava a přelévání plynů a zobrazení obrazu na rovinném zrcadle. Děti se nadšeně zapojovaly a zažívaly praktické zkušenosti s fyzikálními jevy. Při práci se zrcadly projevily svou kreativitu a vytvářely nádherné obrazce.

Ve školní kuchyni máme nového zkušeného pana vedoucího Lubomíra Vidmana a novou paní kuchařku. Pod jeho vedením kuchyně výborně vaří z čerstvých surovin včetně bylinek. **Strávníci z řad žáků i zaměstnanců i rodiče žáků vyjadřují panu Vidmanovi poděkování za výborná jídla.**

Došlo i k dalšímu vybavení prostor školního klubu. Byly pořízeny interaktivní tabule, počítače do knihovny/studovny, notebooky, měřicí přístroje fyzikálních veličin, 3D pera, 3D tiskárna, kamera a klíčovací pozadí včetně osvětlení. Součástí dodávky je i nábytek na uskladnění vybavení.

Prostor školního klubu bude od září využíván dopoledne k výuce a odpoledne pro volnočasové aktivity.

Školní rok se pomalu chýlí ke konci. Všichni už se těší, až si po nezvykle náročném školním roce odpočinou a nabudou nové síly.

Kdo má pocit, že by potřeboval ještě trošku přidat v matematice, českém

a anglickém jazyce, tak se může zúčastnit letního doučování od 12. 7. do 16. 7. z matematiky a češtiny a od 16. 8. – 20. 8. z angličtiny.

Všem čtenářům přeji krásné léto.

Pavla Ben Saidová

Ředitelka ZŠ

Foto archiv školy

Příběhy našich předků z 2. světové války

Žáci V. B pod vedením paní učitelky Jany Doležalové vydali knihu. Zpracovávali téma 2. světové války. Aby jim toto nelehké období paní učitelka přiblížila, zadala jim úkol pátrat po příbězích svých předků.

Téma více propojilo členy rodin a děti se dozvěděly mnoho napínavých příběhů. Každý ten svůj zapsal a doplnil ho vypovídajícím obrázkem. Propojilo se tak

učivo vlastivědy, českého jazyka a výtvarné výchovy.

Vzhledem k tomu, že je tato třída národnostně pestrá, kniha obsahuje příběhy z různých koutů světa.

Svázanou knihu děti obdrží jako vzpomínku na kreativní činnost na prvním stupni naší školy.

Pavla Ben Saidová

Ředitelka ZŠ

Thijs prarodič Mark byl na druhé světové války přesídlován. V operaci Market Garden dnešního 17. 9. 1944 byl s dalšími vojáky zraněn a zabit a padl v blízkém hradišti Lindhorst - Tuijnbergen - Gendron a Nieuwenhuys. Vzpomínka byla na dva roky a tři měsíce na jeho smrt. Další vojáci byli zastřeleni jako nevěstka na polích. Tyto vojáky, vojáky a vojáky. Mark měl šťastnou příhodu. Společně s ním spojenci navštívil prarodiče na místě, kde byli zraněni a zabit. Nieuwenhuys a Gendron je považováno za poslední místo, kde byl zabit. Nieuwenhuys je na poslední místo, kde byl zabit. Nieuwenhuys je na poslední místo, kde byl zabit.

Madde

Nejlepší škola ve sběru elektroodpadu

Celkem 208 kilogramů použitého drobného elektra odevzdala naše škola v rámci programu Recyklohraní v Jarní sběrové kampani se soutěží. Za tento výsledek nám patří 1. místo ve Středočeském kraji.

Obstáli jsme v tvrdé konkurenci ostatních škol, ale hlavně nás může těšit, že jsme udělali něco dobrého pro životní prostředí. Sběr vysloužilých elektrospotřebičů patří ke smysluplným činnostem. Díky recyklaci bude staré elektro přeměněno na druhotné suroviny. Chráníme tím přírodu před zbytečnou těžbou nerostných surovin. Posuďte sami! Z každých 100 kilogramů elektra, které naše škola odevzdala, v recyklačních závodech získají mimo jiné přibližně 57,5 kilogramů železa, 2 kilogramy mědi a 2,5 kilogramů hliníku. Zároveň jsme snížili produkci skleníkových plynů, ušetřili elektrickou energii, ropu a také vodu.

Za 1. místo jsme od Recyklohraní a vyhlásovatelé soutěže, kolektivního systému Elektrowin, získali poukázky v hod-

notě 3 000 Kč k nákupu v prodejnách Kaufland. Pořídíme za ně pro žáky pomůcky do výuky environmentální výchovy a pracovních činností.

Děkujeme všem, kteří jste se do sběru starého elektra zapojili. Tento skvělý výsledek je především vaše zásluha. Už začátkem příštího školního roku na něj budeme mít šanci navázat při podzimní sběrové kampani. Včas vás vyzveme, abyste nám do školy přinesli vysloužilé drobné elektrospotřebiče, případně i baterie a mobilní telefony.

Programu Recyklohraní aneb Uklidme si svět se naše škola účastní už přes deset let a zapojujeme se také do plnění pravidelně vyhlášených úkolů nejen na téma třídění a recyklace, ale také k předcházení vzniku odpadů anebo v letošním roce nově na téma šetrné spotřeby vody.

Pavla Řičařová

Tragický osud Věry Nebeské

Od šedesátých let 19. století byl statek čp. 21 v Kamýku v držení rodu Piskáčků. Poslední majitel tohoto jména, Antonín Piskáček, bývalý starosta obce, zemřel 28. září 1908. Zůstala po něm vdova se čtyřmi dcerami. S jednou z nich, Annou, se v roce 1920 oženil pan Otakar Nebeský, syn významného regionálního politika z Radotína. Paní Piskáčková po svatbě statek na novomanžele přepsala, další dcery se provdaly na statky v okolních obcích. Otakar Nebeský se hned po příchodu do Kamýku zapojil do činnosti místní sokolské jednoty a později byl funkcionářem fotbalového klubu SK Kamýk. Několik let působil i v obecním zastupitelstvu. S manželkou Annou vchovaly dvě dcery – Zdenku a Věru.

Otakar Nebeský

V období protektorátu začal spolupracovat s ilegální skupinou v obci, jejímiž členy byli i Josef Malý a jeho syn Karel. Díky dobrým vztahům s rodinou Malých byl získán především pro pomoc s výživou ruského občana, který byl v obci několik měsíců tajně ukrýván. Když v únoru 1944 došlo k zatčení všech členů ilegální organizace, byl mezi nimi i Otakar Nebeský. Zažil několik výslechů v Pečkárně, Petschkově paláci, který byl za války sídlem gestapa. Později vyprávěl: „U výslechu se mne ptali, zda-li jsem také poslouchal cizinu (zahraniční rozhlas) a kdo jiný ji ještě poslouchal v naší obci, kde jsme se scházeli. Já jsem jim na vše odpovídal, že nic nevím a že si nejsem ničeho vědom. Přesto, že

Otakar Nebeský ve vojenském

jsem se scházel se starým Malým za Přádovic v té hluboké cestě. Je to polní cesta ku Svrkyni. Že jsem pomáhal Rohlíčkovi žítv toho zajatce, jsem jim neřekl. Také mne vyslýchal Berka. Dále se mě vyptávali: kolik je v naší obci komunistů a nejvíc se zajímali o Rohlíčka. Jestli ho znám a zda jsem se s ním stýkal. Zda-li jsem s ním nebyl před okupací v nějakém spolku. Samozřejmě, že jsem na vše odpovídal záporně a že nic nevím. Stále jsem vedl svou, že si nejsem ničeho vědom a že ani nevím, proč mě sebrali. Oni zase mermomocí chtěli vědět,

Věra Nebeská v roce 1943

kde jsme se scházeli, co jsme tam dělali a o čem se hovořilo.

Později, už si přesně nepamatuji, kdy to bylo, mě přivezli opět k výsledku do Pečkárný. Tam už měli Rohlíčka a začali nás konfrontovat. Rohlíček tehdy říkal, že můj bratr byl předsedou Národního souručenství. Na mně chtěli, abych usvědčoval Rohlíčka z politické činnosti. Já jim řekl, že o něm nic nevím, že se s ním nestýkám. Znáám ho jenom podle vidění z obce. Při této konfrontaci přede mnou Rohlíček říkal, že jsem s nimi nic neměl, že jen se mnou počítali jako se zemědělským odborníkem. Tohleto je svatá pravda. No a na základě této Rohlíčkovy výpovědi jsem byl propuštěn.“

Popisoval i své pocity po propuštění: „Někdo by si mohl myslet, že když mě propustili domů, že již jsem měl klid a pokoj. Nebyla to pravda. Možná, že lidé, kteří tehdy ve válce měli možnost události sledovat, o kterých chci hovořit, nás podezírali, že držíme s Němci. Ale pravda byla takováto: Po mém příchodu domů jsem poznal, jak Berka a ti jeho kumpáni dovedli těžít z mého propuštění, z mých obav, abych nebyl opět zavřen, a z toho, že jsem vlastnil statek. Musili jsme chtě nechtě gestapáky podporovat vším možným. Berka nám vždy jednoduše napsal: ‚Přijedu ten a ten den, připravte si králíky‘. Podruhé, abychom mu připravili husu. Jindy skopce nebo hrnec sádla. Když byla kůzlata, přijeli a odvezli si všechny čtyři. Co chtěl, to jsme mu dali z obavy, aby mě zase nesebrali. Mohu říci, že nás sprostě vydíral.“

Květen 1945

V květnových dnech roku 1945 byl v obci utvořen Revoluční národní výbor, jehož členem byl i Otakar Nebeský. Výbor řídil dění v obci, organizoval občanské hlídky. V obecní kronice jsou jmenováni občané, kteří měli přidělené zbraně. Otakar Nebeský měl automatickou pušku. Aktivně si v těchto dnech počínala i jeho mladší dcera Věra. Vyprávěl o ní další účastník tohoto dění Václav Bradáč: „Jednou jsme dostali zprávu, že od Lichocevsí jede vojenský konvoj. Přesně už se nepamatuji, kdy to bylo, ale mám dojem, že 8. května. Bylo hlášeno, že jich jede mnoho. Počali jsme se rychle rozhodovat a připravovat. Část našich lidí se zbraněmi se schovala do bývalé kovárny, na místě dnešního parku. Část jich vběhla do Ryšánkovic zahrady za

tu zeď a část do Korychovic dvora. Čekali jsme, až přijedou. Nikde nebylo ani živé duše, vše bylo schováno. Němci viděli klid a proto si mysleli, že budou moci jeti dále. Jakmile jsme jejich úmysl zpozorovali, všichni jsme vystoupili a několik nás křiklo „halt!“, Němci překvapeně koukali a zůstali stát. My je bedlivě chvíli pozorovali, aby nezačali střílet a když nestříleli oni, nestříleli jsme ani my. Těsně před tímto konvojem projížděla obcí motorka, která na vyzvání nezastavila. Po té vystřelil František Kadlec, ale oni jeli dál, takže pravděpodobně je nezasáhl. Bylo to docela možné, neb on střílel z velké dálky.

Právě v tomto chumlu, kdy jsme zde odzbrojovali Němce od Lichocevsí z početného konvoje, se stala příhoda, která je hodná zaznamenání. Týká se dcery rolníka Nebeského, Věra se jmenovala. Toto třiadvacetileté děvče bylo skoro po celou revoluci v obci a nikde nechtěla chybět. Dost často se držela mě a chodila se mnou. Ani při odzbrojování Němců od Lichocevsí nechyběla. Prostě jsme jim nařizovali, aby odevzdali zbraně a počali jsme je seřazovat k odchodu do Rostok. Když už byli odzbrojeni a většinou bez náramníků, zjistili jsme, že je mezi nimi důstojník, který se nechtěl dát odzbrojit. Zdráhal se, že jako civilové nemáme právo ho odzbrojit a že i do zajetí má právo jít se zbraní. My bychom se toho snad ani nevšimli, ale ta Věra Nebeských nás na něj upozornila. Přišla ke mně a říká mi: „Podívejte se, vždyť to takhle nejde, abyste ho nechali jít se zbraní.“ Já jí povídám: „To víš, že to nejde, musí se odzbrojit.“ Ona už na nic nečekala a rovnou k němu a začala ho odzbrojovat. Ale on se nechtěl dát. Začal

argumentovat, jak už vpředu řečeno. Ona ale energicky znovu na něho, aby dal ruce nahoru, a mířila naň pistolí. Bez rozmyšlení druhou rukou mu odepínala opasek s revolverem. Tak byl zpupný důstojník odzbrojen českou dívkou. Dobře mu asi při tom nebylo, ale byl odzbrojen jako ostatní. Toto děvče mohlo být, co do odvahy, mnohým mužům příkladem.“

V následujících dnech se Věra radovala s ostatními přílepkými občany ze znovunabyté svobody a plánovala svoji budoucnost. Osud však jí nepřál. 22. června byla těžce zraněna při automobilové nehodě v Černém Vole.

Smrt Věry Nebeské

O tomto neštěstí vyprávěl mému otci, Bohumilu Káškoví, sám Otakar Nebeský v roce 1964:

„To bylo takhle. Můj zeť bojoval v Praze při revoluci. Byl před válkou důstojníkem z povolání v hodnosti štábního kapitána. Po revoluci byl přeložen s jeho útvarem do pohraničí, do Úštěku. Potřeboval nějaké doklady ze svého bytu v Praze. Napsal nám a Věruška mu pro ně do té Prahy jela. Bylo to dne 22. června 1945. Při zpáteční cestě z Prahy šla pěšky ze Suchdola. Když už byla nad Černým Volem u křižovatky silnice, vedoucí k Horoměřicům, dohonilo ji vojenské auto. Zastavilo a za autem táhli ještě vlečný vůz, kde již sedělo jedno děvče z Libčic. Ruští vojáci přemlouvali a nabízeli naší žábě, aby se s nimi svezla. Naše šla ještě s paní Saskovou a nechtěly se s nimi svést. Nakonec naše přece jen nasedla na ten vlečák a jeli.

Ale nedojeli daleko. Oni jeli asi dost rychle a ten vlečák neměl v pořádku brzdy.

V zátočině v Černém Vole nezvládl řidič řízení a převrhl to i s tím vlekem. Přitom ta dvě děvčata spadla a utrpěla těžká zranění. Ta druhá zemřela ihned. Naši odvezli s vnitřním zraněním a silně poškozenou nohou do nemocnice na Suchdole. Přesto dr. Holeček zavolal profesora Zahradníčka, který ji prohlédl a nechal převézt k němu na kliniku. Tam druhý den ráno, 23. června 1945, zemřela. Pochovali jsme ji na hřbitov do Noutonic.“

Její smrt hodně zasáhla přílepské občany a velmi početná účast na jejím pohřbu to dokazovala. Na dvoře statku byl postaven černý katafalk s bílým křížem. Na něm stála bílá rakev obložená bílým kvítím a vedle ní čtyřčlenná sokolská stráž. Podle pohřebního vozu pak vyšlo ze dvora statku šest párů družiček a mládců, vesměs nejblížešších kamarádů a přítelkyň zesnulé. Za nimi kráčelo dalších 40 párů, 50 dětí a dlouhý průvod občanů.

Po změně režimu v únoru 1948 došlo k převzetí všech selských usedlostí do nuceného pachtu JZD Velké Přílepy. Manželé Nebeských od té doby bydleli v části obytné budovy tohoto statku. Pan Nebeský pracoval nejprve jako kočí v JZD, později dělal topiče v libčické šroubárně. Zemřel

v roce 1967, manželka Anna v roce 1972.

Jejich starší dcera Zdenka se provdala roce 1940 za Jaromíra Havelku ze statku čp. 15 v Horoměřicích. Z manželství se narodili dva synové, Jaromír a Radovan. Dnes nežijí v naší obci, ale s oběma jsme si mohli popovídat na našich čtvrtletních setkáních v restauraci Špejchar.

Václav Kašek, květen 2021

Květen 1945, pan Nebeský dole druhý zprava

Pohřební průvod vychází ze dvora statku

Přílepský čtyřlístek

Zábavné sousedské setkání obcí se stejným názvem.

sobota 12. června 2021 od 11:00

louka v centru obce

Velké Přílepy

Malé Přílepy

Přílepy
okr. Kroměříž

Přílepy
u Rakovníka

11:00 zahájení

12:00-14:00 **zábavně sportovní klání soutěžních týmů** z jednotlivých obcí

14:30 přijede divadélko **ROMANETO** a pro všechny děti začne pohádkový rock and roll - tanečky, soutěže, prostě úžasná zábava

17:00 **David Vrobel Kvintet** - band složený ze skvělých hudebníků zahraje v rytmu swingu, rocku i písničky slavného Semaforu

Přijďte fandit!

Přijďte si to užít!

Přijďte se bavit!

Setkání se uskuteční pod záštitou hejtmanky Středočeského kraje

Středočeský kraj

Útulno v galerii

Trpíte pocovidovou depresí? Jste unaveni a bez nálady? Potřebujete povzbudit? Zahodte antidepresiva a navštivte galerii v domě U Korychů! Dobrou náladu vám zaručeně vrátí kočky, kocouři, psi, andílci, krásné dívky, to vše s příměsí humorného pohledu na svět malířky **Zuzany Honsové**. Obrázky, které obdivují návštěvníci galerií po celé republice, přivezla z Nezabudic na Berounsku, kde žije a tvoří. Nedaleké kultovní místo U Rozvědčíka ovlivnilo umělecky nejen spisovatele a novináře Otu Pavla, ale i bývalou studentku umělecko-průmyslové školy v Jablonci, výtvarnici České televize a také návrhářku plakátů a reklamních předmětů Zuzku Honsovou. Dnes se tato usměvavá a sympatická dáma věnuje výhradně svým obrázkům.

Výstava je plná optimismu

Sama říká, že jí samotné přinášejí radost a štěstí. Každý z nich má navíc svůj příběh. To takový maskot Zuzany Honsové a pro-

PRODEJNÍ VÝSTAVA

obrazů

a dalších uměleckých předmětů

malířky a výtvarnice

Zuzany Honsové

**květen až červenec
2021**

**každé úterý 16:30 - 19:30
každý čtvrtek 15:00 - 19:00**

Galerie U Korychů

Pražská 45, 252 64 Velké Přílepy

tagonista mnoha děl **kocour Batul**, privilegiovaný člen rodiny, vychoval kdysi jako obětavý samoživitel tři kočičí sirotky. Nejsou to dnes ledajaké kočky. Jeden z trojice sirotek, vzteklý zrzoun, nese dokonce jméno po bývalém americkém prezidentovi a údajně nejošklivější kočka Evropy byla pojmenována Princezna. Mnoho milých příběhů na vás čeká na výstavě. Obrázky, keramika, drobné předměty pro radost. Výstava je prodejní. Bude těžké vybírat, ale třeba jen malé dílko vás pak každý den ubezpečí, že svět je ještě v pořádku.

Věra Čermáková
starostka

Velký táta Batul

Avizovaný koncert Laca Decziho a Celuly New York se z důvodu posunutí termínu přiletu umělců přesouvá na sobotu 24. července od 18:00 hodin.

Připojili jsme se ke kulturnímu projektu **Na viděnou!**

Jak jste si mohli všimnout na obecních plakátovacích plochách, Velké Přílepy se v době covidu připojily k **projektu Na viděnou**. Zájemci si mohli načíst pomocí chytrého telefonu QR cody na plakátech vyvedené v různých barvách. Přes ně se

potom dostali na celou sérii koncertů, a to zdarma! Akci připravilo **hudební těleso Police Symphony orchestra**, kterému tímto moc děkujeme.

Tomáš Hejna

foto archiv obce

Velké Přílepy sobota 24. července 2021

Zveme vás na koncert jazzové legendy:

LacoDeczi
a
Celula New York

**18:00 louka za autobusovou točkou
v centru obce**

vstupné 150 Kč

Barevné QR cody byly i krásnou výzdobou

Takto rozesílali lidé z projektu plakáty do obcí

Načíst a jde se poslouchat

Kam ještě za kulturou?

Po zrušení covidových opatření se opět otevřely i galerie a muzea (samozřejmě za přísných hygienických podmínek). Mezi nimi i Středočeské muzeum v Roztokách u Prahy, kde můžete už nyní navštívit výstavy **Heda: Kamení promluví** (do 22. srpna) a také **Americký klub dam** (do 31. října), která je umístěna ve venkovních prostorách Braunerova mlýna. V době přípravy našeho Zpravodaje zde také

Výstava Americký klub dam

začala výstava s názvem **Z Vídně na sever**, uspořádaná u příležitosti výročí Severní státní dráhy. Podrobnosti o výstavách naleznete na www.muzeum-roztoky.cz

Tomáš Hejna

foto autor

„Normální“ dramatařák

Rok bez přílepkového dramatařáku byl dlouhý. Ne, že bychom se vůbec neviděli, přece jen existuje internet a tu tam se bylo možné sejít individuálně. S běžným setkáváním, během kterého pracujeme na divadelních představeních a věnujeme se dalším tradičním činnostem, to však mělo

společného jen málo. Ale jak to vlastně na dramatařáku vypadá „normálně“?

Slovo „normálně“ je v uvozovkách záměrně. Moc normálně to tam totiž nevypadá, alespoň ne z pohledu přihlížejících. Z učebny se často ozývá dupání, křik, smích a různé podivné zvuky. I přes

zdánlivý chaos však dodržujeme pravidla a dbáme na určitý řád.

Každá hodina je rozdělena na tři základní části: hry, výuka a práce na divadelním představení. Hry jsou téměř vždy tři. Jedna běhací hra je na úvod. Díky ní si okysličíme mozkové buňky a zároveň se odstříháme od denních starostí. Po ní obvykle necele hodinku pracujeme na divadelní hře. Poté si dáme svačinu, která je pojata hlavně jako společenská záležitost a příležitost popovídat si. Po svačině následuje další hra. Někdy je zaměřená na divadlo, jindy na spolupráci nebo třeba na sebepoznání. Po hře buď pokračujeme v práci na divadle, nebo máme výukovou hodinu zaměřenou na různé dovednosti: pantomima, přednes, improvizace a další.

A na závěr si opět zahrajeme nějakou hru.

Někdo má pocit, že si na dramaťáku pouze hrajeme, ale za tím hraním se skrývá i hodně práce. Na konci roku přicházíme s divadelními představeními, která svou úroveň často překvapí nejen diváky, ale leckdy i odbornou veřejnost.

Do činnosti literárně-dramatického oboru ZUŠ Libčice nad Vltavou s působištěm ve Velkých Přílepech se může zapojit i vaše dítě. Většina divadelních souborů je sice už plně obsazená, ale tu a tam se uvolní nějaké místo (nejčastěji u mladších dětí z 2. – 4. tříd). Proto se neváhejte ozvat.

Více informací na www.zuslibcice.cz.

Jaroslav Hejnic
foto autor

Kulturní kalendář

Neděle 20. června 2021 – Blešák na statku

Sobota 26. června 2021 – Letní kino na louce v centru obce od 21:00.
Titul filmu bude včas oznámen na webu obce,
FB a plakátovacích plochách.

Více prostoru za méně peněz.

Tak zní nejnovější požadavek těch, kteří se následkem koronavirové krize ocitli na home office. Lidé proto opouštějí centra měst a stěhují se na předměstí do prostornějších nemovitostí.

Uvažujete o prodeji? Možná zrovna takový dům nebo byt jako ten Váš teď někdo hledá.

Spojte se se mnou a zjistěte za kolik Váš dům či byt ve Velkých Přílepech dokážu prodat.

certifikovaná realitní makléřka

Alexandra Kurbanova

+420 606 171 876

*Býdlím tu.
znám to tu.*

Jak běžel čas v knihovně

V jarním období jste si mohli knihy půjčovat, ale většinou bezkontaktně – v přízemí chodby CVA. Jak jste správně říkali: „*Je to lepší než nic, ale vybírání knih v regálech se to nevyrovná.*“ Jsme rádi, že už se můžete v knihovně pohybovat, jenom vás prosíme o dodržování hygienických požadavků, abychom se zase nemuseli vrátit zpět. Pokud ale chcete, abychom vám knihy připravili, pošlete nám jejich seznam e-mailem a budete je mít nachystané. K výběru máte navíc ještě **210 knih z výpůjčního fondu z Kladna**, který nám byl koncem dubna přivezen.

Devatenáctý ročník **literární soutěže Talent**, kterou vyhlašujeme vždy zjara, měl tentokrát bohužel jen jediného

soutěžícího. Byla to **5. třída paní učitelky Jany Doležalové** z místní školy. Musím ale říci, že odevzdali úžasnou práci, a chci jim moc poděkovat. Děti zaznamenaly vzpomínky na válku, které jim vyprávěli jejich rodiče a prarodiče. Pokud se budete chtít na výsledné dílo podívat, je k nahlédnutí v knihovně. Pro mě jsou letos opravdovými vítězi.

Po dlouhé době jsme mohli také uspořádat výstavu. **Obrazy pana Jiřího Šrámka** jsme již v knihovně měli. Tentokrát přinesl úplně nové, ale téma přírody opět převažovalo. Pan Šrámek maluje většinou obrazy krajiny ze svého okolí, bydlí totiž v Roztokách. A tak můžeme vidět **Tiché údolí, Okořský rybník, Hvězdu, Šarecké údolí, Řivnáč** apod. Na webu

Nové knihy pro děti a pro dospělé

Dar od čtenářů z oblasti sci-fi a literatury v anglickém jazyce

knihovny ve fotogalerii se můžete na některé podívat. Výstava potrvá do konce května.

V minulém čísle jsem psala o instalaci regálů do dětského koutku, letos na jaře jsme dostali další regály, takže východní i prostřední místnosti knihovny už jsou celé v novém. Budete překvapeni, jak se interiér změnil k lepšímu. Chceme se teď zaměřit na západní, největší místnost. Pokud se nám podaří získat grant z prostředků Středočeského kraje, došlo by i zde k výměně nejstarších regálů. Další změny si nechám jako překvapení.

Děkujeme čtenářům, kteří nám věnují ze svých prostředků knihy do našeho fondu. Je to určitě významný zdroj a bez něj bychom neměli takový výběr literatury. Chci se na vás obrátit ještě

s další prosbou. Chceme založit také fond audioknih. Pokud tedy vám již odrostly děti a nepotřebujete nahrávky s pohádkami nebo i jiná CD s mluveným slovem, pomozte se založením tohoto fondu. Maminky s malými dětmi nebo naopak starší lidé, kteří mají již problémy se čtením, si rádi audioknihy půjčí.

V závěru článku obvykle píšou o tom, jaké akce chystáme. Musím se vám omluvit, že to tentokrát neudělám – netroufám si totiž něco plánovat. Budu ráda, jestli se v červnu podaří instalovat výstavu fotografií, na společné posezení v knihovně si asi ještě počkáme. Ale protože hodně z vás je už očkováných proti covidu 19, třeba to nebude tak dlouho trvat. Zatím vám přeji hodně zdraví a těším se na vás v knihovně.

Strom čtenářů

V loňském roce jsme získali z prostředků **Malého přemyslovského měšce** peníze na zakoupení **Stromu čtenářů** a na lavičku, která by byla umístěna v jeho blízkosti. Strom byl zakoupen, vysazen v parku mezi školou a knihovnou a pokud jste se ještě na něj nebyli podívat, udělejte to. Nemohu říci, že se zazelenal novými lístky, protože je to javor s listy červenými. Nezbývá než se těšit, až bude hotova úprava okolí a instalována lavička, abychom se mohli pod náš strom i posadit a něco pěkného si přečíst.

Knihovní okénko připravuje
Jana Kouřimská, knihovnice

Foto Jana Kouřimská a archiv knihovny

Nejoblíbenější kniha 2020

Hlasujte pro svou nejoblíbenější knihu roku 2020! Hlasovat je možné pro původní české beletristické knihy s datem prvního vydání v roce 2020. Vítězná kniha bude oznámena v rámci vyhlášení výročních knižních cen Magnesia Litera 8. června 2021 v přímém přenosu ČT/Art. 500 vylosovaných čtenářů získá od knihkupectví Kosmas poukázku na nákup knihy v hodnotě 200 Kč. Hlasování na - <https://www.magnesia-litera.cz/cena-ctenaru/>

Otevření v malém, ale velká brigáda

2. duben ještě zdaleka nebyl tak teplý, jak jsme bývali zvyklí z předchozích let. I tak se rybáři rozhodli, že v tento den otevrou slavnostně náš rybník, jak to ostatně dělají každým rokem. Kvůli pandemii se ale vše uskutečnilo tentokrát v komorním prostředí a s rouškami na obličejích. Kolem deváté ráno vložili naši rybáři zlatý klíč do pomyslného zámku a otočili s ním proti směru hodinových ručiček. Tím začala nová rybářská sezóna. Na lovení ryb si ale museli všichni ještě pár dní počkat, protože k zarybnění došlo až několik dnů poté. Rybáři tak alespoň obdrželi nové legitimace, aby mohli své úlovky zapisovat.

O tři týdny později, 24. dubna, se pro změnu rybáři sešli k první velké letošní brigádě, při které se pustili do úklidu kolem rybníka. Zmizely tak hromady větví, které

Zlatý klíč našich rybářů

se zde nakupily po prořezávání stromů v okolí.

Na léto nemají naši rybáři připravenou žádnou akci pro veřejnost, nicméně pokud to situace dovolí, měli bychom se prvního setkání s nimi dočkat v září. Proto nezapomeňte sledovat vývěsní ceduli v centru obce (na budově CVA) a web obce.

Vysoké plameny a hustý dým nad rybníkem neznamenalí požár, ale úklid kolem našeho rybníka

Co nového v Klubu seniorů

Rozvolňování proticovidových opatření probudilo k životu i přílepkový **Klub seniorů**. Hned první výlet 18. května ukázal, jak lidem společné aktivity chyběly. V družné náladě jsme vyrazili z Noutonic k okořskému viaduktu. V batůžcích jsme si nesli špekáčky, občerstvení i něco ostřejšího na přípitek. Miřili jsme k našemu oblíbenému místu, kde jsme před několika měsíci společně oslavili Vánoce. Cestou jsme se zastavili v usedlosti **Nový mlýn** na domluvené návštěvě pověstné zahrady **paní Sidonie Jimramové**. Bylo to moc srdečné setkání. Nestačili jsme žasnout, co tato žena dokáže vytvořit a udržovat. Klobouk dolů, paní Sidonie, a dík za nevšední zážitek! Prosluněný den jsme zakončili posezením před restaurací na Okoři.

Opékání špekáčků u Okořského viaduktu

Týden na to jsme se vydali z Nebušic do Lysoj. Sluníčko sice nesvítilo, ale nezmokli jsme. Řada z nás prošla poprvé hlubokou roklí přírodního útvaru Housle i rozlehlým

Na zahradě Nového mlýna s paní Sidonií

*V překrásném
parku
v Lysolajích*

*Krátká
návštěva
Houslí*

lysolajským parkem s pískovcovými sochami. Osvěžili jsme se v Zázračné studánce a nestačili se divit, kolik zajímavostí se skrývá téměř za našimi humny.

Eva Martínková

Co chystáme:

úterý 15. června – Lidice

neděle 20. června – plavba lodí z Prahy (nebo Roztok) do Mělníka

Začínáme opět cvičit!

Pan Petr Němec znovu otevřel tělocvičnu. Senioři cvičí ve středu 18.00 - 18.45 hod.

Zatím preferujeme setkávání pod širým nebem, ale hned po prázdninách začneme s besedami a přednáškami. Také se snad konečně uskuteční počítačový kurz.

Kontakt: *Eva Martínková* - koordinátorka klubu, tel.: 723 147 817

Jubilanti

● Paní Miroslava Říhová oslavila 24. března devadesátiny

Jdeme-li navštívit devadesátiletou dámu, očekáváme, že se hovor bude točit kolem strážní pokročilého věku. S paní Říhovou je to jinak. Řeč není o covidu, ale o módě, kosmetice a samozřejmě o vzpomínkách. Například jak v roce 1954 představovala módní trendy na sále U Korychů.

Ve Velkých Přílepech se paní Říhová narodila, právě tak jako její manžel Jaroslav. Brali se mladí, ještě před válkou, a už spolu ve velké svornosti žijí 71 let. Syn a dcera se narodili záhy po svatbě. Paní Říhová pochází z rodu Čihákových, takže ji pojí příbuzenské vztahy s půlkou vesnice – tak jako ostatně všechny zdejší starousedlíky. V kdysi malém domku žili téměř třicet let s rodiči. Šest lidí ve dvou místnostech. Prý v pohodě a harmonii. Dnes je ten dům k nepoznání přestavěn a zmodernizován. Paní Říhová je vyučená prodavačka.

Prodávala například v Jednotě v Tursku a mnozí si jistě vzpomenu, že mívala malý krámeček u kapličky sv. Gottharda. Později se vypracovala na vedoucí evidenčního oddělení podniku Ligna. Sama si doplnila potřebnou kvalifikaci, a až do důchodu byla oceňovanou pracovnící.

Žili s manželem hezky. Jezdili k moři, chodili za kulturou do Prahy. Oba se radují ze života a bez chmur překonávají i případné zdravotní potíže. Dodnes to umějí na parketu pěkně roztočit! Dcera a syn je obdařili čtyřmi vnoučaty a šesti pravnoučaty.

● Devadesátiny oslavila 14. dubna paní Jaroslava Vošahlíková

Paní Vošahlíková nestárne. Je stejná, jako když přijímala gratulaci před deseti lety k osmdesátinám. Na zdraví si nestěžuje a stále nevydrží nic nedělat. Luští křížovky, je přebornicí v karetních hrách, má ráda scrable. A jak říká její dcera Jarka, mohla

by získat absolutorium univerzity třetího věku v oboru vtipy.

Do Přílep se před šestačtyřiceti lety přistěhovala z Otrokovic. Kvůli manželově profesi hledali tenkrát bydlení poblíž letiště. Manžel bohužel záhy zemřel. Paní Vošahlíková však osamělost nepocituje. Zapustila v Přílepech pevné kořeny a díky své povaze si tu našla řadu přátel. Její dům je otevřený návštěvám, voda na kafe je vždy připravená. Skamarádkami si rády zajdou do cukrárny, což covid narušil. Žije s ní dcera s rodinou (paní Matyáková), členy domácnosti jsou i dva malí psi. Oporou je jí také syn v moravských Malenovicích. Letní měsíce tráví paní Vošahlíková na chatě, kterou si kdysi pořídil manžel spolu s přáteli. Tam se věnuje přírodě a houbaření, i když houby nejí. Žádný recept na vysoký věk nemá, prostě ji baví život a je veselá. Od dvou dětí se jubílantka dočkala čtyř vnoučat a zatím čtyř pravnoučat.

● **Devadesátiny oslavil 19. dubna pan Jiří Horák**

Pan Horák byl velmi pohledný muž. Ve dvaceti se oženil se spolužačkou z kladenského gymnázia. A byl to vztah na celý život.

Pan Horák se do naší obce přistěhoval poměrně nedávno, až poté, co po téměř sedmdesátiletém šťastném manželství zůstal sám. V přílepském domě u rodiny dcery je spokojen. Narodil se na Kladně a po pouti celou republikou se tak do míst poblíž Kladna vrací. V mládí jako absolvent ČVUT vstoupil do armády, kde kariéru ukončil ve funkci náčelníka Vojenského technického ústavu ve Slavičíně. S manželkou vychovali tři děti. Má šest vnoučat a sedm pravnoučat, osmé je na cestě.

Pan Horák byl a je člověk velmi laskavý, kterého těší rozdávat pohodu kolem sebe, což vědí i v jeho oblíbeném obchůdku paní Kettnerové. Zdraví mu slouží, prášků bere minimum, převážně vitamíny. Jen ten sluch už trochu zlobí. Vždycky se rád „vrtal v motorech“, má rád psy a kočky, kterých

je dům dcery plný. Těší ho procházky po zahradě i po okolí.

● **Pan Jaroslav Sochor oslavil osmdesátiny 25. dubna**

Pan Sochor se pohyboval kolem naší obce celý život. Narodil se v Úholičkách, do školy chodil v Úněticích, dlouhá léta pracoval v Horoměřicích. Jeho manželka pocházela z přílepské rodiny Saskových. Nejprve bydleli v domku manželčiných rodičů. V sedmdesátých letech tu koupili parcelu a osamostatnili se. Pan Sochor je vyučený automechanik. Většinu času se ale živil v náročném povolání řidiče. např. v ČSAD Kralupy, nebo jako řidič v JZD Úholičky.

Na dlouhou dobu zakotvil v Zemědělských stavbách Horoměřice, kde jezdil s trailerem a pojízdnou dílnou. Má tam dodnes mnoho přátel, s kterými rád a často zajde na kus řeči do tamní restaurace. Však už mu to během covidu chybělo. V šedesáti šel do důchodu, ale doma ho to nebavilo. Takže se opět chopil volantu,

tentokrát u firmy Jena. Pracoval až do sedmdesáti, v závěru jako noční hlídač.

Před časem náhle zemřela jeho paní, s kterou žil 50 let. Měl ji moc rád. Vážil si jí. Ve vzorně vedeném domě po ní zůstává prázdné místo.

Pan Sochor je zcela soběstačný. Jezdí autem, obstará si jídlo, uklidí. Na zahradě si postavil obytný altánek s grilem. A když potřebuje, pomohou děti. Obě zůstaly ve Velkých Přílepech. Synova rodina bydlí v domě s ním, dcera se přivdala o pár čísel dál. Má pět vnoučat a zatím se dočkal dvou pravnoučat. Jeho velkým hobby jsou rybičky. Zdraví mu slouží, jen se mu trochu špatně chodí.

● **Pan František Tydlitát oslavil 26. dubna pětadesátiny**

Pan František Tydlitát nebydlí v naší obci dlouho. Mnozí z nás ho znají, zejména z Klubu seniorů, jehož akcí se rád a často zúčastňuje. Část jeho rodiny pochází z nedaleké Podmoráně. Tam žili jeho

prarodiče, šikovní obchodníci. Vlohy pro obchod zdědil i Františkův tatínek, který v době nedostatku potravin po 2. světové válce zajistil pro stát dodávky másla z Dánska. Nejprve byl za to oslavován, brzy mu však byl obchod znárodněn a rodina byla vystěhována z pěkného středošavického bytu. A tady začínají pro Františka komplikace. Studovat nesměl, vyučil se tedy tesařem. Časem se mu podařilo vystudovat gymnázium, ale na vysokou školu mohl zapomenout – tatínek byl kverulant a nahlas vyslovoval podporu protisovětské revoluce v Maďarsku (1956). Po vojně pracoval v Písku v parketárně, kde konečně získal doporučení ke studiu. S mnohaletým zpožděním absolvoval stavební fakultu ČVUT a začal pracovat jako projektant. Jeho podpis nesou důležité silniční uzly a tunely po celém Československu. V devadesátých letech založili spolu s kolegy vlastní projekční kancelář a podíleli se např. na Strahovském tunelu či železničním tunelu u Kralup.

Pan Tydlitát má z prvního manželství syna. Po úmrtí manželky se znovu oženil (vzal si ovdovělou manželku svého bratra). Bohužel, i druhá žena před několika lety zemřela. František využil nabídky syna, aby se přistěhoval k němu do Velkých Přílep. V rodinném domě má vlastní pokoj s veškerým komfortem. Je tu velmi spokojen. Do Prahy blízko a je kam vyrazit na procházky s nerozlučným psíkem. Jen co pominou covidová nařízení, bude zase chodit pravidelně na pilates a na všechna setkání přílepských seniorů.

● **Paní Valérie Bodnárová oslavila osmdesátiny 5. května**

K osmdesátinám daroval syn paní Valérii osmdesát rudých růží

Paní Bodnárová žila v městečku Moldava poblíž Košic. Hovoří slovensky i maďarsky a dodnes nezapře povolání kadeřnice. Je to stále pěkně upravená, hezká a milá paní. V sedmdesáti letech se odhodlala k zásadnímu kroku. Přestěhovala se do Čech za synem, jehož rodina má dům v Úněticích. Právě syn jí pomohl najít přívětivé bydlení v nové části Velkých Přílep. Paní Bodnárová je zcestovalá, neboť syn, zaměstnaný v letecké dopravě, jí umožnil řadu výletů po světě. Proto když viděla jednu z nových přílepských ulic, říkala si, že to tu vypadá jako v Beverly Hills. A bylo rozhodnuto. První dojem nezklamal. Je tu nadmíru spokojená. Oceňuje zeleň, bezpečí, a hlavně přátelskou atmosféru s výbornými sousedy. Je šťastná, že rodinu s vnoučátky Valinkou a Tobiaškem má blízko. Jen dcera zůstala v Bratislavě, ale i ta do Přílep přijíždí na návštěvu.

Když se před mnoha lety dělil česko-slovenský stát, bylo to paní Bodnárové líto. Dnes, po desetiletém soužití s českým prostředím, uznává, že to vlastně všechno dobře dopadlo. Že k sobě mají oba národy stále blízko.

● Pan Emil Murín oslavil 28. května osmdesátiny

Emil Murín – cholerik s dobrým srdcem, říkávalo se o něm. Teď prý už platí jen to druhé. Alespoň to tvrdí jeho dlouholetá partnerka paní Líba Holečková.

Životní osudy pana Murína by vydaly na knihu. Narodil se na východním Slovensku v původně německé vesničce Chmelnice. Jeho otec byl Rusín, koňský handlíř, který po válce zachránil vesnici před odsunem. V padesátých letech se rodina přesunula do Prahy, kde žila zprvu dost nuzně. Pro devítiletého Emila to byl šok. Musel se vyrovnat s jazykovým handicapem i s vyspělejší úrovní školství. Vyučil

se truhlářem. Uměl vzít za práci a uměl to i s lidmi. Dálkově vystudoval stavební průmyslovku, a ještě dvouletou nástavbu. Pracoval u Vojenských staveb, kde to z mistra dotáhl na stavbyvedoucího. Výstavba pražského metra, to byla jeho srdeční záležitost. Stanice Muzeum a Karlovo náměstí považuje za své děti. Stál u nich od prvního kopnutí. Stavěl i domy různým známým osobnostem, např. Jaroslavu Dietlovi.

V devadesátých letech založil prosperující stavební firmu a stal se autorizovaným členem Komory stavitelů. Před časem firmu prodal a zůstal u nového majitele jako stavbyvedoucí. Teď právě staví rodinné domy na Smržovce, kde tráví část týdne. Svůj věk nebere na vědomí.

Z předchozích vztahů má pan Murín dva syny a dvě dcery. Jak říká, díky paní Libuše panují mezi ním a bývalými rodinami dobré vztahy. Vzpomíná, že když asi před čtyřiceti lety náhodně projížděl Velkými Přílepy, prohlásil, že v tak ošklivé vesnici by nikdy nechtěl bydlet. Teď tu zakotvil, našel pevný vztah a postavil dům. Uznává, že dnes už je obec podstatně přívětivější. I když samozřejmě přírodní krásy rodného Slovenska jí chybí.

S paní Líbou mají dohromady šestnáct vnoučat a nerozlišují, čím je které.

Má spoustu koníčků. Sport, tanec a lidovou muziku, rád pracuje rukama, ale úplně nejradši má dobrou náladu a hru na heligonku.

*Rubriku připravuje
Eva Martínková*

Foto: autorka

Opustili nás

- 17. března 2021 zemřel **Pavel Chochola** ve věku 70 let
- 29. března 2021 nás ve věku 77 let opustil pan **Zbyněk Lefler**

Upřímnou soustrast všem pozůstalým

Vzpomínka na Jaroslava Řepku

Takto se uměl smát pan Řepka

U většiny vzpomínek se těžko začíná, a u osoby, jako byl Jaroslav (Jarda) Řepka, je to ještě o to těžší. Kdybych měl říct, kdy jsme se vlastně poprvé setkali, musel bych si vymýšlet, ale nejspíš to bylo někdy před deseti lety, když jsem se do Velkých Přílep nastěhoval. To jsem ještě chodil do hodin kontrabasu a nosil s sebou pouzdro se smyčcem, zatímco moje sestra tahala futrál s houslemi. Tím jsme se poprvé dostali do kontaktu a pan Řepka nenápadně nadhodil, že je „dechař“, tedy že hraje na dechové nástroje. Říkám nenápadně, protože pan Řepka byl neskutečně skromný člověk, který se mohl pochlubit dlouholetou praxí hudebníka i dlouhou řadou studentů, které učil na hudební škole na Praze 1.

V následujících letech jsme se setkávali celkem pravidelně v Restauraci U Korychů, kam chodil se svým věrným společníkem – psem Endžim. Nikdo nikdy nedokázal určit, o jakou se jednalo rasu. Pan Řepka ale vždycky říkal, že je to rošťák, rád se toulá a po okolí se najde určitě spousta jeho potomků. Pes byl stejně veselým společníkem jako jeho pán. A byl vzorně vychovaný. Sám vždycky došel k přechodu, tam se ohlédl po páníčkovi, počkal na něj a teprve potom šel s ním přes silnici. Kolika řidičům asi zatrnulo, když se Endži řítíl k přechodu a užuž to vypadalo, že jim skočí přímo pod kola?

Potykali jsme si až po několika letech a pro mne to byla obrovská čest. Stvrdili jsme to douškem

řepkovice – tajemného nápoje, který si nechával pan Řepka pálit speciálně pro sebe a který nosil v malé placatce uvnitř náprsní kapsy saka. On totiž i do té hospody chodil vždy důstojně a elegantně oblečený, nažehlený, s pečlivě učesanými vlasy, které občas přejel hřebínkem. Nikdy nezapomněl pozdravit nebo poděkovat. Byl to gentleman ze staré školy, s úžasným smyslem pro humor a velikým srdcem. Co si pamatuji, měl velmi rád jeden vtip, který často opakoval, a my se stejně vždycky zasmáli:

„Přijde manžel domů a hrozně křičí na celý byt: ‚Kdo je tady pánem?! Kdo je tady

pánem?!', načež mu přistane na tváři od manželky facka. A manžel jen vytřeští oči a nakonec prohlásí mírně: „No co, zeptat se snad můžu, ne?“

Pan Řepka, kterému jsem měl tu čest říkat Jardo nebo Jaroušku, se narodil ve vesnici Harty, na jejímž místě je dnes vojenské letiště Mošnov. Bylo mu dvaadevadesát let, když naposledy na tradičních plesech našich rybářů a zahrádkářů prováděl jednu tanečnici za druhou. Bohužel se potvrdilo to, co jsme si v hospodě říkali pokaždé, když pan Řepka s Endžim odešli domů. Až jeden zemře, ten druhý půjde brzy za ním. Endži odešel jako první a trvalo to bohužel jen několik měsíců, než odešel pan Řepka za ním. Zemřel 1. září 2019. Jeho odchod

jsme tehdy všichni oplakali a pohřbu se zúčastnilo tolik jeho přátel a sousedů, že zabrali nejen vnitřek noutonického kostela, ale i celé prostranství před ním.

Když dnes sedíme U Korychů, rádi si na pana Řepku i na jeho věrného společníka zavzpomínáme. Vždy v dobrém, a hlavně v největší možné úctě, protože jsme k němu úcty vždycky opravdu chovali. Za sebe jsem nesmírně rád, že jeho památka tu bude s námi v podobě nového pojmenování parku v centru obce. Pan Řepka totiž patřil k lidem, na které se zapomínat nemá – jsou totiž vzácní.

Tomáš Hejna

Foto: archiv autora

REKLAMNÍ PŘEDMĚTY HOROMĚŘICE

NOVINKA! 3D POTISK PŘEDMĚTŮ

Široká nabídka reklamního sortimentu a textilu.
Produkty vyrobené na míru.

- tamponový tisk
- plošný a rotační sítotisk, sublimace
- vypalovaný obtisk na sklo a keramiku, pískování
- výšivky, nášivky, textilní aplikace
- gravírování laserem do kovu, dřeva
- samolepky, tiskopisy, bloky, atd.

SUVENYRY. COM
REKLAMNÍ PŘEDMĚTY

Vážení čtenáři,

dovolte, abychom Vás pozvali v neděli 13. 6. 2021 do prostoru našeho fotbalového hřiště, kde se bude opět kont Dětý sportovní den. Děti a mládež budou soutěžit v různých atletických disciplínách, ve fotbalu a letos poprvé také v cyklistice, a to pod vedením Miroslava Onderky, nového člena Sportovního výboru. Registrace bude probíhat od 8.45 po celou dobu průběhu akce, pouze zájemci o běžecký závod se musí přihlásit nejpozději do 10 hodin (kategorie starších do 10:30 hodin). Podrobnosti najdete na přiloženém plakátu.

Akci podpořila Česká unie sportu.

Dětý sportovní den ve Velkých Přilepách

13. 06. 2021
na fotbalovém hřišti
8:45 - 12:00 hod.

Děti čeká 10 stanovišť se sportovními disciplínami,
na závěr běžecký závod dle kategorií od nejmenší kategorie

Registrace je možná před závodem
na e-mail: kostovalova@velke-prilepy.cz,
nebo v den konání akce na místě od 8:45 hod.

Čtvrtletní meteorologické okénko 31 – jarní Dlouhé jaro a duben za kamny

Další, tedy jarní článek o velkopřílepském počasí, jsem původně chtěl věnovat slunečnímu svitu. Ale to bych zde asi psal zase o teplém a suchém dubnu a nedostatku srážek, tak jako v minulém roce. Něco se změnilo a jen prostý titulěk tohoto meteorologického okénka, doplněný o slova z jedné jarní pranostiky, skutečně vystihuje uplynulé počasí nejen v naší obci. Slunce jistě prozáří naše další dny a měsíce, vyžene teplotu vzduchu na tropické hodnoty, ale i to dlouhé a chladné jaro s nadbytkem májových dešťů má něco do sebe. A to, že jsme byli víc v teple domovů než v klimatizovaných nákupních centrech (v té době stejně ještě zavřených), mimo jiné

Jaro za humny - pohled od Tuchoměřic směrem k Okoři

připomnělo, jak žily generace našich předků.

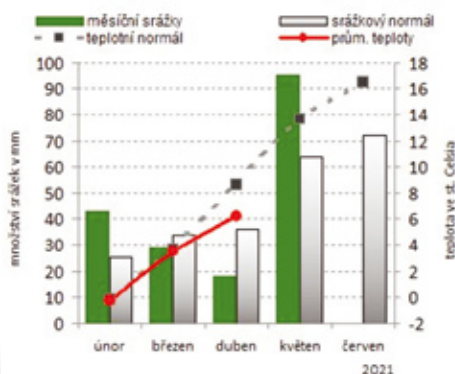
Dobrá zpráva je ta, že oproti minulým rokům **deficit srážek za dvacet čtyři měsíců v naší obci a jejím okolí na začátku dubna nebyl žádný**, a tak je tomu i nadále. A jak vypadaly jednotlivé jarní měsíce? **Březen byl teplotně i srážkově normální**, a až ve svém závěru přinesl několik teplých dnů. Napršelo **29 mm srážek** (85 % normálu). **Sněžení**, oproti únorovému, **bylo nevýznamné**, vyskytlo se jen občas a sníh hned roztál. **Letní dny** s teplotou **nad 25 °C**

nepřišly. Další měsíc duben hned na úvod teplotou vzduchu nešetřil. Ta se vyšplhala téměř na 24 °C. Málokdo tehdy tušil, že to byl nejteplejší dubnový den – žádný apríl! Zato citelné ochlazení přišlo na Velikonoce, kdy 5. 4. na Velikonoční pondělí sněžilo a teplota vzduchu během dvou hodin klesla o 12 °C. Další sněžení jme mohli pozorovat 12. 4. (padaly velké mokré vločky) a naposledy ještě 16. 4. Tím se s námi sníh letošní zimy rozloučil. Co ještě neskončilo, byly mrazy. Na konci dubna se ranní teplota vzduchu pohybovala pod bodem mrazu a klesala k hodnotě -3 °C. Naposledy mrzlo 27. 4. Přízemní mrazíky pokračovaly dále a útočily na mladé rostlinky. Dubnový úhrn srážek byl slabý a dosáhl jen 18 mm, tj. 50 % normálu. Teplotně byl aprílový měsíc podnormální. Začátek května opět připravil něco zajímavého. Tentokrát to byl vydatný déšť, při kterém 2. 5. napršelo v naší obci 32 mm srážek. Postarala se o to tlaková níže putující nad střední Evropou od jihozápadu. Tři horké letní dny se objevily od 9. do 11. 5. První z nich se

pochlubil nezvyklou teplotní amplitudou 23 °C, kdy ráno byla lehká bunda málo (venku jen 3 °C) a odpoledne překázela (až 26 °C), a poslední přinesl zatím nejteplejší den tohoto roku ve Velkých Přílepech (29 °C). Následovaly tři dny s poctivým májovým deštěm (úhrn srážek přes 40 mm nebyl k zahazení) a období téměř každodenních přeháněk s teplotou vzduchu, která jen velmi neochotně atakovala podprůměrných 18 °C. Letošní ledoví muži přinesli spíš déšť než mráz. Květen, stejně tak jako loni a předloni, je opět teplotně podprůměrný a charakterizuje letošní dlouhé jaro, kdy teplota vzduchu po více dnů v řadě stagnuje a pohybuje se většinou pod dlouhodobým normálem. Co závěrem? Těšme se na úrodu, neboť jak praví jedna pranostika: „*Studený máj, v stodole ráj*“, na slunečné měsíce a na dny, kdy setkávání lidí není omezováno počasím, a už vůbec ne vládními nařízeními nebo jen vlastními pocity.

René Tydlitát

Kombinovaný graf množství srážek a průměrných měsíčních teplot vzduchu ve Velkých Přílepech

Komentář ke grafu srážek a teploty vzduchu:

Graf ukazuje, že se průměrná březnová teplota vzduchu v obci blížila normálu a v dubnu byla pod normálem. Květen bude také chladný. Úhrny srážek byly na začátku jara menší, ale květen už ve své polovině předčil měsíční normál a zelený sloupec grafu bude na jeho konci ještě vyšší.

Lomy Amerika

Po dlouhé zimě jsme se dočkali nejen krásného rozkvetlého jara, ale i rozvolnění, které snad nebude opět jen dočasné, a tak nastal ideální čas vypravit se na další krásné místo Středních Čech, do Lomů Amerika.

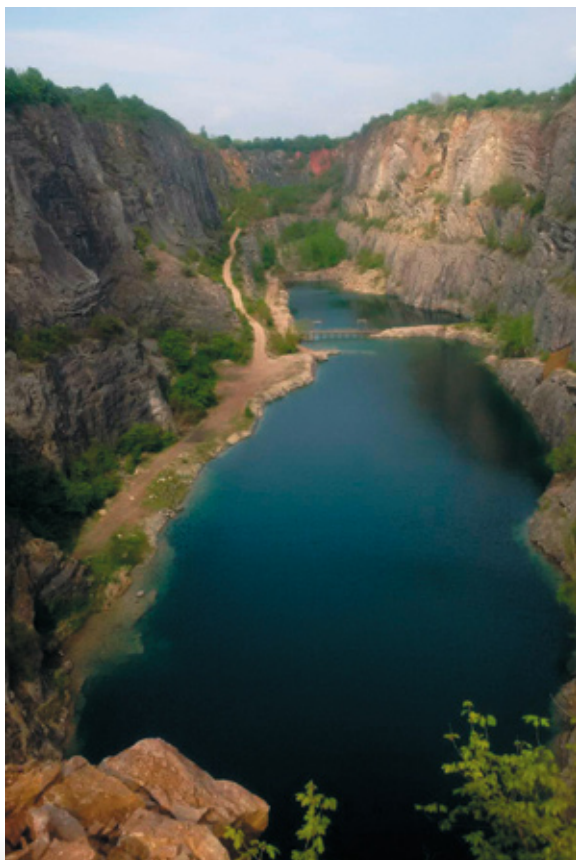
Jde o soustavu jámových vápencových lomů ležící v okolí obce Mořina u Berouna. Hloubka lomů, z nichž některé jsou zatopené modrými jezery, dosahuje až 60 m, nejdelší z nich měří 750 m. Nejznámější jsou Velká Amerika, Malá Amerika a Mexiko.

Některé lomy jsou propojené důmyslnou soustavou štol dosahující až 6 pater, z nichž nejdelší měří 3 km. Štoly sloužily ke svozu vápence pomocí důlní železnice, jejíž zbytky v podobě kolejnic a výhybek v nich lze najít dodnes. Ve spleti štol se prý skrývá přízrak Hagen, snad bývalý německý voják, který zde po válce hledal úkryt, snad jen legenda vzniklá díky trampům, pro jejichž výpravy byla vždy Amerika lákavým cílem.

Díky své mimořádné kráse a rozlehlosti lákají Lomy Amerika také filmaře - byly zde např. natočeny filmy Limonádový Joe a Malá mořská víla. Jde také o významnou paleontologickou lokalitu a největší zimoviště netopýrů ve Středních Čechách.

Těžba kamene v lokalitě Amerika sahá k počátkům 19. stole-

tí, kdy se vápenec dobýval v prostoru dnešní "Vápenky" bočním odkryvem skalního ostrohu. V té době se kámen odvážel z mělkých lomů povrchovými cestami. S rozvojem stavebnictví a průmyslu po první světové válce stoupla poptávka po kvalitním vápenci. Velké zásoby kamene dovolily majitelům lomu větší investiční náklady, stavbu železniční vlečky a drtičky. Kvůli nízkému stupni mechanizace se pra-

covalo současně v několika nezávislých, menších lomech, aby při odstřelu v jednom z nich nebyla přerušena práce v ostatních lomech. Tím byla zaručena plynulá dodávka kamene.

S rozvojem automobilové dopravy skončila éra důlní železnice na Americe. Těžba se přesunula výhradně do Velké Ameriky, ve východním konci lomu byl vybudován vjezdový tunel a navazující šikmá rampa. Nákladní automobily nepotřebovaly štol s kolejiemi, vozovka se budovala přímo s postupem těžebních prací, odpadla starost o výtahy. Automobily snadno dosáhly dna lomu a z Ameriky se stával velkolom, stále hlubší a hlubší.

V současné době zpracování vápence v oblasti pokračuje. Přímo do lomů není vstup dovolen a jejich správa po deseti letech bojuje s ilegálními návštěvníky, kteří nerespektují zákazy, překonávají zábrany a využívají jezera ke koupání. Lom však začal být turistickému zájmu přizpůsobován. Od roku 2008 vede podél jeho severního okraje žlutě značená pěší turistická trasa s několika vyhlídkovými plošinami směřující od Karlštejna k obci Mořina, v níž se nachází velké parkoviště. Cesta z Velkých Přílepek k němu trvá jen něco málo před půl hodiny a vede po dálnicích D7 a D5.

Text a foto: Eva Meningerová Tluková

Nakladatelství OLYMPIA

představuje...

VRAŽEDNÉ POVÍDKY

Faktografické detektivní povídky podle skutečných příběhů, od roku 1848 do konce druhé světové války. Jak to bylo se zabitím kněžny Windischgrätzové? A jak se vyšetřovaly zločiny v Protektorátu?

Původní cena: 299 Kč

Nová cena: 229 Kč

... pro zvědavce a turisty

50 ZAJÍMAVOSTÍ

Kralupska, Slánska a Kladenska

Vydejte se s autorem na místo setkání tří císařů, na hradiště v Rusavkách, k unikátnímu mostu v Miřejovicích nebo nejstarší kapli Božího hrobu v Čechách. Výlety do Vašeho okolí doprovázené obsáhlým textem, fotografiemi i mapovými výseky.

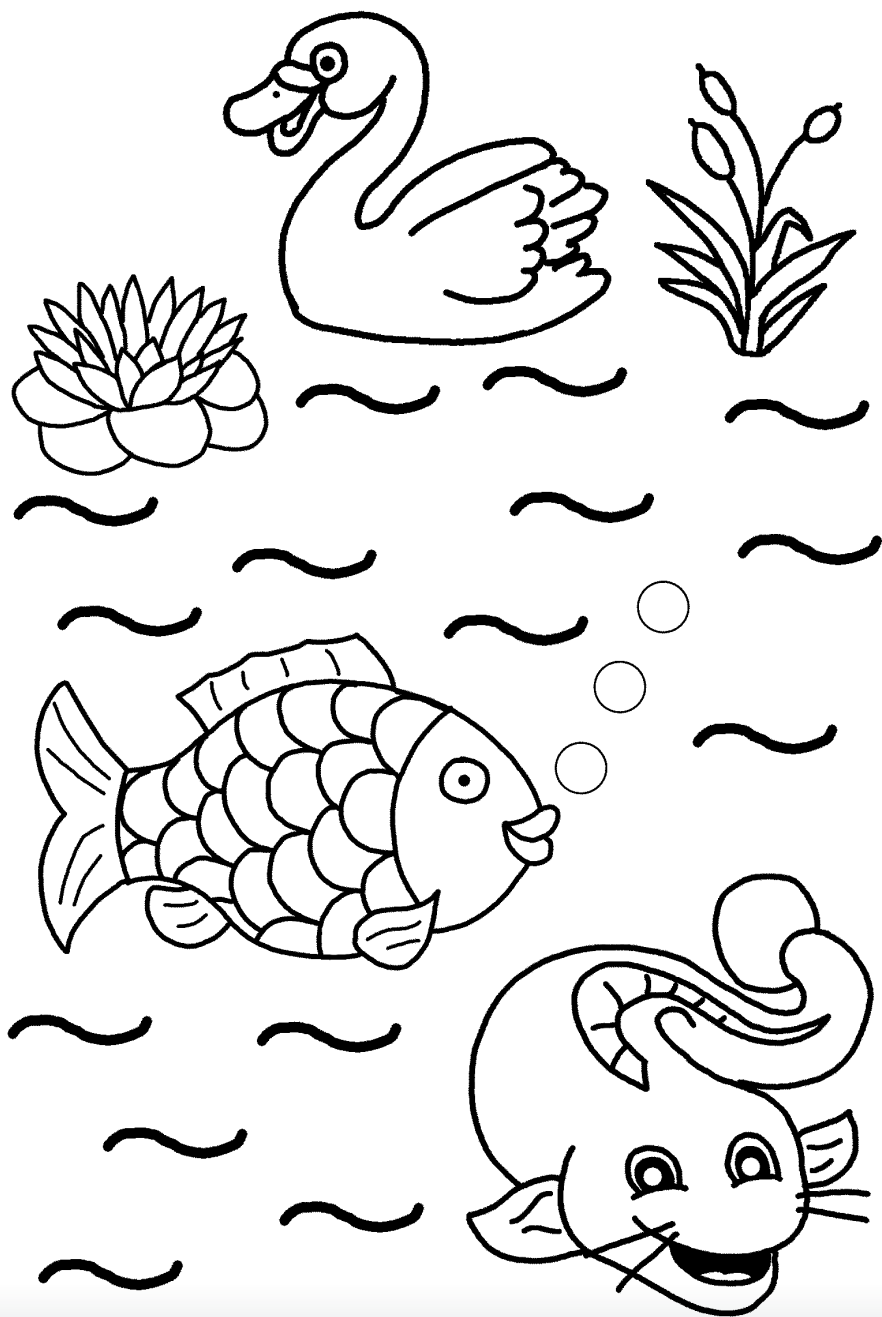
Původní cena: 349 Kč

Nová cena: 259 Kč

Knihy objednávejte na www.iolympia.cz nebo na e-mailu olysklad@volny.cz.

Rozvoz po Velkých Přílepech a okolí ZDARMA!

Z KRÁS NAŠÍ OBCE

